

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 6/1997 -30 pàgines

Sessió Ordinària del dia 3 de juliol de 1997

El dia 3 de juliol de 1997, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 10/1997 i que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M.I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt al Projecte de llei d'universitats.

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M.I. Srs. M. Rosa Ferrer Obiols i Vicenç Alay Ferrer, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt, al Projecte de llei qualificada de quota d'immigració per al període comprès entre l'1 de juny de 1997 i el 31 de maig de 1998.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost general per al 1997.

4- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel Conseller General, Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 13 de juny de 1997.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M.I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
M.I. Sr. Guillem Areny Argelich
M.I. Sr. Francesc Areny Casal
M.I. Sr. Josep Areny Fité
M.I. Sr. Modest Baró Moles

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà
M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M.I. Sr. Francesc Bonet Casas
M.I. Sr. Miquel Casal Casal
M.I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
M.I. Sr. Pere Cervós Cardona
M.I. Sr. Josep Dallerès Codina
M.I. Sr. Simó Duró Coma
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M.I. Sr. Agustí Marfany Puyoles
M.I. Sr. Jaume Martí Mandicó
M.I. Sr. Antoni Martí Petit
M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M.I. Sr. Francesc Mora Sagués
M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M.I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
M.I. Sr. Marc Pintat Forné
M.I. Sr. Jordi Serra Malleu
M.I. Sr. Enric Tarrado Vives
M.I. Sr. Jordi Torres Alís
M.I. Sr. Joan Verdú Marquilló
M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M.I. Sr. Miquel Alís Font

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de la Presidència; Susagna Arasanç Serra, ministra de Finances; Enric Casadevall Medrano, ministre d'Economia; Josep Garrallà Rossell, ministre d'Ordenament Territorial; Lluís Montanya Tarrés, ministre d'Interior; Carme Sala Sansa, ministra d'Educació, Joventut i Esports; Pere Canturri Montanya, ministre de Cultura, i Enric Pujal Areny, ministre de Medi Ambient i Turisme.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Enric Tarrado Vives, secretari de la Sindicatura, procedeix a llegir l'ordre del dia)

(Són les 10.20h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies. Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M.I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt al Projecte de llei d'universitats.

L'esmena fou publicada per edicte de 13 de juny de 1997 al Butlletí Oficial del Consell General núm. 8/1997. Exposa l'esmena la Sra. M. Rosa Ferrer. Teniu la paraula

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

En primer lloc volem que quedi clar aquí i per a tothom que Nova Democràcia comparteix i entén perfectament la necessitat de disposar de més oferta universitària en aquest país; per tant, no ens oposem a millorar i ampliar els estudis universitaris ni ens oposem tampoc a la creació dels Estudis virtuals d'Andorra. El que convé, però, és que el marc legal que ha de contemplar aquestes realitats sigui coherent, útil i políticament objectiu. Que sigui pensat per a Andorra i des d'Andorra; és a dir, que no vulgui copiar altres realitats universitàries que en el nostre país no tenen cabuda i esdevenen inoportunes.

Per nosaltres, és inoportú confondre característiques i matisos propis d'una universitat pública amb aspectes inherents a les universitats privades; o no acabar de definir prou clarament els criteris pels quals l'Estat podrà o no podrà acceptar la implantació a Andorra d'universitats privades, o assimilar erròniament ensenyament superior amb ensenyament universitari, quan tots sabem que l'ensenyament superior abasta molt més que universitari, ja que l'àmbit superior inclou, per exemple, formació d'esports de muntanya o formació de direcció d'empreses, entre altres.

També entenem que es confon els graus de les titulacions o les competències d'inspecció i avaluació atemptant fins i tot al que és la llibertat de càtedra.

Com assenyalen en l'esmena a la totalitat, amb la motivació que hem fet, el Projecte de llei confon i complica en excés aspectes que, ben pensats i amb suficient temps de reflexió, resultarien poc o gens traumàtics. Alhora, entenem que hi ha articles superflus, com pot ser l'article 6, que diu que els professors, els estudiants i el personal de l'administració de les universitats gaudeixen de tots els drets fonamentals de la persona i de les llibertats públiques reconegudes en la Constitució.

A Nova Democràcia ens preguntem si la resta de ciutadans no gaudim d'aquests drets constitucionals quan veiem que hi ha aquesta necessitat d'especificar-ho en una llei.

Un altre aspecte a tenir en compte és la forma en què s'ha tramitat aquest Projecte de llei.

Quan ens hem queixat que s'hagués reduït a la meitat el temps de presentar esmenes per part de la Sindicatura, el cap de Govern ha donat com a excusa que el text ja s'havia tramitat el mes de desembre de l'any passat i que, per tant, ja estava publicat.

Això hauria pogut ser cert, però el text que presentà al desembre és sensiblement diferent al que ha presentat ara, i si realment el tenia a punt, podia haver-lo entrat a tràmit abans perquè els consellers generals poguéssim fer la nostra feina adequadament. L'excusa d'unes eleccions pel mig no ens serveix perquè la ministra segueix sent la mateixa i el cap de Govern, també.

D'altra banda, el Govern sembla no necessitar el Consell General ja que quan encara hi ha el Projecte de llei en tràmit, fa públic dos edictes per contractar dos professors/tutors per als Estudis Virtuals d'Andorra. Això va succeir ja fa un mes. Tot plegat ens sembla una manca de respecte vers aquesta Cambra parlamentària i el pretext d'una suposada urgència no pot amagar l'evident voluntat d'entorpir i de menystenir el treball parlamentari de l'oposició. Tanmateix, és cert que el Govern compta amb una majoria suficientment àmplia i, diríem, silenciosa com perquè pugui fer això i molt més; com perquè no necessiti els dos vots de Nova Democràcia perquè es pugui aprovar aquesta llei, absolutament per a res.

En aquestes condicions esdevé molt difícil presentar esmenes parcials degudament estudiades i reflexionades, i en tot cas, que tinguin una certa incidència a l'hora de la veritat en el text i en el treball en comissió.

Aquesta iniciativa universitària mereix un estudi, per nosaltres, molt més acurat perquè no hi hagi sorpreses mitjançant interferències polítiques ni d'empresa privada, en una esfera pública com pretén

ser l'esfera universitària a Andorra. I aquí el cas del nomenament del rector, crec que és un bon exemple.

Davant d'aquests condicionants reals -i no pas virtuals- a Nova Democràcia hem cregut adient presentar l'esmena a la totalitat amb el retorn del Projecte de llei al Govern.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, vol intervenir el Sr. Vicenç Mateu?

Sr. Vicenç Mateu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Ens trobem avui aquí debatent el Projecte de llei d'universitats que es tramita per urgència. El nostre Grup, Iniciativa Democràtica, va discutir en el seu moment de fer o no fer esmena a la totalitat a aquest Projecte de llei, i finalment vàrem optar, vam decidir no presentar-la.

Si no ho hem fet, ha estat, bàsicament, per no entorpir la implantació i el desenvolupament dels estudis virtuals, iniciativa que és en si mateixa positiva, i que complementa l'oferta universitària, l'actual Escola d'Infermeria, l'Escola d'Informàtica, la UNED de què disposen, o del que avui es disposa a Andorra, sense haver-nos, pràcticament, de desplaçar, els ciutadans d'Andorra.

Tanmateix, entenem molt bé que altres formacions polítiques puguin haver presentat esmena a la totalitat, per dos tipus de raons: per raons de fons, del que és el contingut del Projecte de llei que avui discutim, i també, com ja s'ha dit aquí, per raons de forma, per raons de procediments, matèria aquesta, que ens sembla descuidada per la majoria actual i que entenem que té la seva importància.

Començaré per la segona, per les raons formals o de procediment.

Al nostre entendre, no pot ser que el Consell General, el Parlament, abandoni el que hauria de ser la seva tasca genuïna, abandoni el fet de ser el lloc on es parla, on es fan propostes, on s'analitzen i discuteixen els projectes, per passar a ser únicament una eina de validació, com sovint passa més enllà de les nostres fronteres, de les actuacions del Govern, i més quan aquestes es realitzen, com va ser en el cas de la signatura del conveni amb la Universitat Oberta de Catalunya, que es va signar al desembre en l'anterior legislatura, sense que hi hagués cap mena de certesa que els compromisos que

s'adquirien en aquell moment, serien posteriorment validats per qui havia de fer-ho, és a dir, per aquesta Cambra.

No pot ser, en tot cas no és la nostra filosofia, i crec que la seva aplicació fa, de veritat, mal a aquesta Cambra, i provoca que el Consell General es vegi obligat a legislar a corre-cuita, improvisant reunions, amb bona voluntat, reunions de treball, i buscant temps allà on no n'hi ha, per donar o per acabar donant la necessària cobertura legal que permeti salvar l'estat de dret a determinades actuacions del Govern, que cal justificar quan aquestes ja són fets consumats sense que hi hagi hagut cap mena de diàleg i debat previ a nivell parlamentari.

Senyors del Govern, jo voldria fer aquí una reflexió que escapa una mica a l'estricta marc de la Llei d'universitats: vostès fan una política ben curiosa, evidentment, doncs, que respon als seus interessos i si m'ho permeten, també ben espavilada, no?

M'explico. Quan allò que vostès tenen entre mans i, en aquest cas, els Estudis Virtuals, ho consideren positiu i rendible políticament, de seguida ho anuncien a la premsa, d'on acostumem a rebre darrerament la informació, es pengen les medalles que calguin i forcen el Consell General a convalidar la seva política de fets consumats.

En canvi, quan el tema és prou pelut i no en tenen clara la rendibilitat política immediata, encara que la seva solució sigui, o l'abordament del problema sigui inajornable, defugen les responsabilitats del Govern, el deixen calaix, opten per tirar endavant com si res, o fan crides al consens per estalviar-se les possibles crítiques de l'oposició a qui correspon, òbviament, aquest paper. Escoltin, nosaltres no estem d'acord amb aquest procediment, nosaltres entenem que això no s'hi val. Cal estar a les verdes i cal estar, també, a les madures. Bé, fins aquí aquesta reflexió que és una reflexió quant al procediment, reflexió, que com ja he dit abans, va més enllà del marc estricte de la Llei que debatem ara.

Pel que fa al contingut de la Llei, bé, els hem de dir que no hem presentat esmena a la totalitat però hi ha força aspectes de la Llei que no ens agraden. Els podem dir que no ens agrada la Llei per la seva indefinició. Que no ens agrada perquè no s'assegura la qualitat que hauria de tenir la universitat d'Andorra, per defugir qualsevol sospita, als països petits, sovint tenim sospites de no ser prou seriosos, i crec que hem de defugir qualsevol sospita en aquest sentit. També els hem de dir que no ens agrada perquè presenta un model universitari excessivament tutelat pel Govern, fins al punt de desfigurar l'autonomia universitària, que d'altra banda es proclama en la mateixa Llei com un dels

principis. Que no ens agrada perquè dubta respecte al paper de la llengua oficial, del català, que mereix, sense perjudici que l'ensenyament es pugui realitzar també en altres llengües, com ja diu la Llei, una més explícita afirmació com el que és, la llengua oficial de l'Estat, ho digui o no el Projecte de llei.

Que no ens agrada, finalment, perquè deixa la porta oberta a un creixement de l'oferta universitària sense que, prèviament, se n'hagi definit el model i que podria portar-nos a certs excessos d'immodèstia, respecte al que pot ser l'oferta universitària ajustada a la realitat i a les necessitats andorranes.

Per corregir tot això, el nostre Grup, IDN, i reitero, per no entorpir el desenvolupament dels Estudis Virtuals, el reconeixement ple de les escoles d'Infermeria i d'Informàtica, i obrir la porta a la implantació d'universitats privades, fets tots tres que valorem positivament, hem optat igual que una altra de les forces de l'oposició, per presentar esmenes parcials, un total de dotze, al seu Projecte de llei, esmenes que entenem que aporten millores d'ordre tècnic, alguna clarificació i acoten alguns dels problemes que aquí s'han esmentat.

La posició d'IDN serà, per tant, l'abstenció davant l'esmena a la totalitat presentada per Nova Democràcia.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'AND, passo la paraula al Sr. Ladislau Baró.

El M. I. Sr. Ladislau Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, pel que fa a la discussió que ens ocupa ara, al voltant de la Llei d'universitats, des de l'Agrupament Nacional Democràtic volem afegir-nos una mica als laments expressats, des del Grup Mixt, des de les altres forces de l'oposició, per lamentar la desafortunada tramitació parlamentària proposada pel Govern i adoptada per la Sindicatura, amb el vot contrari del membre de l'Agrupament Nacional Democràtic present a Sindicatura, la desafortunada tramitació parlamentària que se'n ha proposat, doncs, per treballar en aquesta Llei, cosa que ha obligat a reduir de forma dràstica el termini d'esmenes i cosa que, en definitiva, doncs, nosaltres entenem que és fer un molt mal ús, fer una molt dolenta gestió de la majoria absoluta de què disposa el Govern lliberal. En definitiva, el que ha passat aquí és que s'ha dificultat el diàleg, s'ha dificultat la feina dels parlamentaris, a l'hora d'examinar un tema tan important com és la regulació de l'ensenyament superior dins el nostre país.

La urgència del procediment utilitzat es pretén justificar per la necessitat de donar cobertura legal al centre universitari d'Estudis Virtuals, que ha de començar a funcionar el curs vinent. S'ha dit aquí, que la creació d'aquest centre és fruit d'un... o el primer pas de la creació d'aquest centre és fruit d'un conveni entre la Universitat Oberta de Catalunya i el Govern d'Andorra, un conveni que va signar sense tenir en consideració l'opinió del Consell, i bé, doncs, que més tard, ens trobem al Parlament, ens trobem els parlamentaris que a corre-cuita, com ja s'ha dit aquí també, hem de legislar un tema importantíssim, per donar cobertura a un acord entre l'Administració d'Andorra i una universitat catalana... Bé, nosaltres entenem, i això també ho volem dir, que és bo per al país que l'oferta universitària sigui al més àmplia possible, si té la màxima qualitat possible, i en aquest sentit que molts ciutadans podran gaudir, a partir d'aquest acord amb la Universitat Oberta de Catalunya, d'una possibilitat d'accedir als estudis universitaris, i això, en definitiva, pensem que és bo per al país. El que passa és que, és clar, si el que calia i el que cal, per no conculcar l'Estat de dret, és donar cobertura legal a aquest conveni, del qual n'havíem tingut una mica d'informació a les acaballes de la legislatura anterior i gens d'informació durant un bon tram de l'actual legislatura, si el que calia i el que cal, és donar cobertura legal a aquest conveni, possiblement amb una llei molt simple, d'un article únic o dos, es podia haver solucionar aquesta qüestió perfectament, i ens hauria permès a tots plegats, inclosos a la pròpia majoria, reflexionar de forma serena i de forma assossegada sobre quina estructura universitària volem per a Andorra. Perquè no és un debat fàcil, no és un debat fàcil. Nosaltres pensem que Andorra, a part de les possibles universitats privades que s'hi puguin instal·lar, tema que també s'ha de reflexionar molt tranquil·lament, pensem que ha de tenir una universitat pública, però, a la vegada pensem que les dimensions del país fan que haguem de mesurar molt acuradament el tipus d'universitat que volem.

De qualsevol forma sí que volem dir també que no... com hem dit, volem insistir en el fet que no volem posar dificultats perquè el proper curs es puguin iniciar els Estudis Virtuals, i és per això que nosaltres no hem fet, com Iniciativa Democràtica Nacional ha remarcat i com ells han fet, no hem fet una esmena a la totalitat a la present Llei, tot i que hi trobem importants mancances i importants defectes. Molt breument n'enumeraré alguns. En primer lloc, ens preocupa la indefinició de l'estructura organitzativa de la universitat que queda reflectida en aquesta Llei. A nosaltres ens agradaria que tot el tema de l'estructuració per centres hagués quedat dibuixat

molt més clar, és a dir, si hi haurà departaments universitaris, si hi haurà facultats, si hi haurà instituts universitaris, si hi haurà escoles tècniques, quines funcions tindran cada un d'aquests centres, quina relació tindran amb el ja creat Institut d'Estudis Andorrans, quins requisits hauran de tenir els professors que vulguin tenir accés a donar classes a aquests diferents centres universitaris. Nosaltres entenem que cal ser especialment escrupolós pel que dèiem abans, perquè Andorra és un país petit, perquè la creació d'una estructura universitària pròpia és un repte molt important, ja hi ha les primeres passes, l'Escola d'Informàtica i l'Escola d'Infermeria, però cal fer-ho molt tranquil·lament i cal ser especialment exigents amb els requisits que hem de donar nosaltres mateixos perquè aquesta universitat funcioni amb la màxima eficàcia i el màxim rigor acadèmic. A nosaltres ens faria molta por, de veritat, poder caure en esquemes de funcionament universitaris poc rigorosos que poguessin donar la impressió que a Andorra els estudis superiors puguin funcionar amb allò que se'n diu "una sabata i una espardenya".

Per tant, pensem que l'important dèficit de definició de l'estructura universitària que es vol requereix una reforma, una modificació aprofundida del text legal que avui se'ns planteja perquè l'examinem.

D'altra banda, i ja s'ha apuntat aquí també, pensem que l'importantíssim tema de l'autonomia universitària, bàsic perquè una universitat es pugui considerar com a tal, perquè se li pugui donar el prestigi, el rigor acadèmic que mereix, doncs, el tema aquest de l'autonomia universitària, entenem que queda molt mal resolt amb l'articulat que aquí se'ns proposa. No n'hi ha prou amb parlar de la llibertat de càtedra perquè quedi solucionat, com pretén el text proposat, tot el tema de l'autonomia universitària. Per nosaltres, té molta importància l'aspecte vinculat a la personalitat jurídica de la universitat, que aquí no queda definit, i té també molta importància els mecanismes d'elecció de la junta o dels òrgans de govern que ha de tenir la universitat. Tal com està muntat aquí, el que es dibuixa és una universitat que sembla un departament més del Govern o un departament més de l'Administració, i nosaltres entenem que això, doncs, no assegura, com es pretén en la Llei, de cap manera, l'autonomia universitària, sinó que més aviat la qüestiona fins a extrems força preocupants.

Bé, tenim aquests dubtes i n'hi ha d'altres que segurament a les reunions que puguem fer dins la Comissió Legislativa podrem plantejar de forma més precisa.

D'altra banda, i tornant una mica al que dèiem al principi, el tema del tipus de tramitació escollida ha

fet que ens haguéssim vist obligats, lamentablement, a fer les esmenes a corre-cuita. Volem deixar clar que les nostres esmenes, el que pretenen és propiciar que es torni a legislar sobre el tema. No hem entrat a fer esmenes tècniques ni esmenes de detall sobre el present text -que n'hi havia moltes a fer-, però no hem tingut ni el temps ni la serenor necessària vist el tràmit utilitzat per fer-les, però el que sí que hem considerat oportú és fer unes esmenes que permetin que aquesta Cambra i la Comissió Legislativa puguin refer, puguin tornar a legislar sobre l'estructuració de la universitat.

Les esmenes van dirigides, molt breument, a regular l'estructura universitària per centres a través del mecanisme de fer una llei, ja sigui reformant la que avui estem analitzant, en el cas de que s'aprovi, ja sigui fent una llei nova, i aconseguir a la vegada que l'autonomia universitària i la llibertat de càtedra no siguin només, doncs, proclames retòriques que aquí es formulen, sinó que estiguin dotades de mecanismes perquè aquestes estiguin assegurades i estiguin dotades en definitiva de contingut.

Per totes aquestes raons, en la votació d'avui, nosaltres ens abstindrem. És una abstenció, podríem dir, cautelar. Nosaltres el que farem, doncs, és en el cas que les nostres esmenes prosperin en el debat de la Comissió, que això voldrà dir que es torna a legislar o que es legisla de forma molt més precisa i molt més pensada el tema de l'organització de l'ensenyament universitari a Andorra, si això passa, si es pot tornar a plantejar aquest tema en aquesta Cambra, nosaltres -això voldrà dir que s'han acceptat les nostres esmenes- nosaltres, el dia que es discuteixi la votació del text final d'aquesta Llei, la votarem. En el cas en que les nostres esmenes no prosperin, voldrà dir que ja no es parla més d'aquest tema, que la majoria lliberal considera que el text és bo tal com està, doncs nosaltres no la votarem.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, passo la paraula al Sr. Simó Duró.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

En el punt primer de l'ordre del dia d'aquest Ple, el Consell General examina l'esmena a la totalitat presentada pel M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer i el M.I. Sr. Jaume Bartumeu al Projecte de Llei d'universitats.

L'entrada a tràmit parlamentari d'aquest Projecte provocà una sèrie de comentaris públics tant a nivell de parlamentaris com de ciutadans, tots ells preocupats per una filosofia, un funcionament i una

gestió de la universitat andorrana que es voldria bona pel Principat.

Forma i fons han estat contrarijats i han provocat esmenes prudents i judicioses, tant a nivell alternatiu com de consell.

Apartat el dubte de no albirar per un text, àmpliament desitjat, mitjançant el procediment usual en el si de la comissió, la voluntat avui és la de fer prosperar properament l'adopció del calendat Projecte de llei.

Cal manifestar, però, abans de seguir, que el sosteniment polític del Grup Lliberal davant el diàleg que s'ha instaurat, és de fitar l'adopció definitiva d'aquest Projecte revisat sense que quedi una espurna de sentiment de precipitació, perquè així s'ha pogut interpretar.

La voluntat, doncs, és amb el treball escaient, mercès la via de transacció, d'arribar a un text que tots elaborem el millor que sabem, sense passió ni apuntament, com ha sabut mostrar-ho el Consell General en l'elaboració de lleis educacionals, d'ensenyament. El debat que ara s'ha fet n'és una prova, crec de plena confiança.

Volem que la universitat andorrana sigui una realitat; llargament ho diu l'exposició de motius que tots hem llegit i permeteu-me l'estalvi d'una repetició.

Com varem fer per d'altres projectes educatius, per mitjà de l'intercanvi i les orientacions fonamentades, crec que la Comissió d'Educació, mitjançant la sortida elegant oferta per l'esperit i la lletra de les esmenes, sabrà presentar una compaginació de text "embrió" com a text legal, amb imposició de temps per perfilar un cos legal equilibrat per l'ús legal futur.

Aquesta realitat farà que, en el seu moment, el Grup Lliberal aparti de la seva decisió l'acceptació de l'esmena a la totalitat.

He dit Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Sr. Cap de Govern?

Passo la paraula a la Sra. Carme Sala, ministra d'Educació.

La M. I. Sra. Carme Sala:

Només afegir que en l'esperit de la Llei mai s'ha volgut, doncs que la universitat no tingués la deguda autonomia que ha de tenir, i sobretot, que no tingués la qualitat d'ensenyament que pensem que no només la universitat ha de tenir, i que penso que

per l'experiència que tenim a Andorra amb les dos escoles ja funcionant, penso que aquest "label" de qualitat ja el tenim. Amb la Llei que pretenia ser només una Llei marc d'ordenament per futurs ensenyaments, pensaven, doncs, que això quedava ja plenament en l'esperit de la Llei.

Pel que fa al Conveni de què tant AND com IDN parlaven, el Conveni expressament amb la Universitat Oberta de Catalunya supedita l'aplicació del Conveni a l'aprovació per part del Consell General de la Llei d'universitats. És a dir, si no s'aprova la Llei, el Conveni no entrava en vigor.

A part d'això, vistes les esmenes que han presentat, jo penso que, tal com ha dit el Sr. Simó Duró, la Comissió pot fer un bon treball i no quedarà una Llei molt diferent de la que queda, però, si potser, millor amb les esmenes que hi puguin aportar.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció...?

Bé, si no hi ha cap més intervenció, passarem, doncs a la votació. Us recordo que sí és si a l'esmena, i no és no a l'esmena.

Sr. Secretari, si us plau.

El Sr. Secretari General:

M.I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M.I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M.I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M.I. Sr. Josep Areny Fité : No

M.I. Sr. Modest Baró Moles : No

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M.I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M.I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M.I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc

M.I. Sr. Pere Cervós Cardona : No

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M.I. Sr. Simó Duró Coma : No

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M.I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M.I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M.I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

M.I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M.I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No
 M.I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M.I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
 M.I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M.I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc
 M.I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
 M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc
 M.I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Secretari, vulgueu procedir al recompte, si us plau.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 2; abstencions: 8, i no: 18.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, a la vista dels resultats, atès que l'esmena no ha estat aprovada, la tramitació del text seguirà en Comissió.

Passarem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M.I. Srs. M. Rosa Ferrer Obiols i Vicenç Alay Ferrer, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt, al Projecte de llei qualificada de quota d'immigració per al període comprès entre l'1 de juny de 1997 i el 31 de maig de 1998.

L'esmena fou publicada per edicte de 25 de juny de 1997 al Butlletí Oficial del Consell General núm. 10/1997. L'esmena l'exposen la Sra. M. Rosa Ferrer i el Sr. Vicenç Alay.

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Moltes Gràcies, Sr. Síndic.

La darrera Llei de quotes aprovada per aquesta Cambra, la Llei per al període comprès entre l'1 de juny de 1996 i el 31 de maig d'enguany, aquesta Llei va entrar en vigor el 20 de novembre passat, gairebé amb cinc mesos de retard.

En la sessió de Consell en què es va debatre aquesta Llei, el dia 18 d'octubre, IDN va fer explícita la seva enèrgica reprovació per un retard que no podíem qualificar d'altra manera que d'inadmissible.

Algú pot pensar que aquell Projecte es va entrar al Consell amb molta demora. És cert, es va entrar tard, a finals de maig. El d'aquest any, però, s'ha entrat encara una mica més tard.

Deia abans que el retard de l'any passat va ser fortament criticat. No sembla pas, però, que això servis de gaire, el Govern, el mateix Govern, reincideix en la deixadesa, amb la qual cosa torna a portar perjudicis tant al món empresarial com al món laboral.

I aquí no hi valen les excuses: el Govern sap perfectament, o ho hauria de saber, que aquesta Llei hauria d'haver entrat al Consell, com a molt tard, un mes i mig abans del que ho ha fet. No ha estat així i ara tot són presses, problemes i lamentacions.

Aquesta introducció -com deia- repeteix en bona part la nostra intervenció de l'any passat. No s'acaben aquí els punts de coincidència. Fa un any demanàvem -una vegada més- una Llei d'immigració. Avui estem igual tot i que, en honor a la veritat, cal felicitar-se que l'exposició de motius reculli el compromís de l'Executiu de presentar la Llei abans de finals d'any. Esperem que sigui així.

Fa un any, també, recordàvem un altre compromís: el de la creació de la Borsa de Treball, compromís que el Govern no havia respectat llavors i que encara ara ha d'acomplir. Aquest punt el volem remarcar, expressament, perquè tal com hem sostingut sempre, la Borsa de Treball és una eina gairebé indispensable en temes d'immigració. La seva manca, ni que sigui per la informació que la Borsa de Treball pot aportar, ens condueix sense remei, el que és ja normal, a polítiques de pedaç i a improvisacions que, amb el temps que s'ha tingut, no podem acceptar.

Aquest, el tema de la informació, és un altre punt que volem considerar.

En el Projecte de Llei s'estableixen unes xifres que es desprenen, segons la pròpia exposició de motius, d'una sèrie de projeccions en base a baixes registrades, a l'entrada al mercat de les noves generacions i a algunes altres generalitats. La informació que ens aporta s'acaba aquí i, no m'ho discutiran, és absolutament insuficient perquè els consellers ens hi puguem pronunciar amb prou coneixement de causa.

Preveient aquesta mancança -que he de dir que no és nova, ni patrimoni de l'actual Govern- el nostre Grup va formular una sèrie de preguntes a l'Executiu sobre el tema de les quotes. La contesta ens ha arribat, per les causes que siguin, ara fa tres dies, és a dir, molt després de tancar-se el període d'esmenes.

Volem recordar que, d'acord amb el que estableix l'article 92 del Reglament del Consell, aquesta

informació -i d'altra, complementària o alguna altra que pugui ser d'utilitat- ja s'hauria d'haver adjuntat d'ofici al Projecte de Llei. No haver-ho fet significa que -a part de no respectar-se el Reglament, evidentment- els Grups Parlamentaris hem hagut de treballar quasi a les fosques i, si hi afegim el tràmit d'urgència, a corre-cuita.

El nostre Grup ha presentat varies esmenes, algunes, evidentment, amb ànim de fer-les prosperar i d'altres -les de reducció de quota, expressament- amb l'ànim confessat de propiciar un debat i obtenir una justificació de les xifres que proposa el Govern, justificació que, repeteixo, no apareix per enlloc. A més, recuperem una esmena de l'any passat que permet una flexibilització de la quota, per fer front a imprevistos sense crear distorsions en el món laboral, i amb la idea de protegir i crear llocs de treball per a la població andorrana.

Pensem que aquí està la clau de la qüestió: independentment que es tracti d'una Llei de quotes o de la Llei, que hem de fer, d'immigració, el que la normativa ha de garantir -tot fent possible els fluxos immigratoris lligats al creixement econòmic- el que ha de garantir, deia, és l'accés al treball a andorrans i residents al país, i vetllar perquè no es produeixi substitució de treballadors establerts per nous contingents d'immigrants. Substitució que s'ha anat produint, i que pensem que encara s'està produint.

Per això, repetim per enèsima vegada -perquè creiem que és el que realment importa-, que cal que l'Estat planifiqui acuradament la immigració, i que ho faci des d'aquest punt de vista que hem dit: afavorir al màxim l'accés al treball de la gent del país i fomentar al mateix temps l'estabilitat laboral. Això significa, de retruc, i com a valor afegit com ara es diu, cohesió social.

Un altre punt que motiva aquesta esmena a la totalitat és la manca de respecte del Govern a la Llei de quotes votada l'any passat.

En la resposta a una de les nostres preguntes, el Govern ens diu que durant la vigència de la Llei s'han lliurat 667 rebuts provisionals autoritzant a sojornar i treballar durant un mes. Això ens ho diu el Govern i ho hem pogut llegir, també, a la premsa en manifestacions del propi ministre d'Interior.

Alguns cops hem parlat, nosaltres mateixos, d'alegalitat, i en aquesta mateixa Cambra. Avui, però, hem de parlar d'il·legalitat: aquestes autoritzacions provisionals estan clarament al marge de la Llei, i atempten contra el propi principi de quotes que el mateix Govern va proposar.

En aquest punt vull recordar-los una esmena d'addició d'IDN al Projecte de l'any passat. Deia així i llegeixo: "En el supòsit que la quota

d'autoritzacions de sojorn i treball que estableix aquesta Llei s'exhaureixi amb anterioritat al dia 31 de maig de 1997, el Govern podrà proposar una ampliació de la quota que haurà d'ésser aprovada pel Consell General".

Aquesta esmena va ser rebutjada amb els vots dels Grups afins al Govern, quan donava cobertura legal a possibles ampliacions de quota. El que es va fer és rebutjar l'esmena i, en canvi, s'ha preferit donar autoritzacions al marge de la Llei...

Com dèiem al final de la motivació d'aquesta esmena -que aquest any mantenim- "Si el Govern pot, lliurement i sense cap cobertura legal, anar concedint autoritzacions a nous immigrants, la Llei de quota que ha d'aprovar aquesta Assemblea Parlamentària, evidentment, no te cap sentit". Ho dèiem l'any passat i ho seguim dient ara.

Bé, per totes aquestes raons, per la manca de la Borsa de Treball, per la manca de rigor i planificació, per la manca d'informació, etc. IDN formula i sosté aquesta esmena a la totalitat.

Moltes Gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nova Democràcia ha optat per presentar una esmena a la totalitat al Projecte de Llei qualificada de quota d'immigració per al període comprès entre l'1 de juny de 1997 i el 31 de maig de 1998 per diferents raons que exposaré més endavant.

Però, en primer lloc, volem també que quedi clar, que la nostra voluntat no és d'entorpir el desenvolupament econòmic del país ni el d'impedir l'accés de mà d'obra estrangera al mercat laboral del Principat, com s'ha volgut fer creure a través d'alguns mitjans de comunicació i de manera intencionada. Però, nosaltres creiem que tot això s'ha de fer, però amb la deguda prudència i tenir com a objectiu primer evitar que la gent treballadora del país, es vegi en l'obligació de marxar precisament perquè no troba feina a Andorra. I també el d'evitar que els joves andorrans que s'incorporen al mercat laboral, tinguin dificultats per trobar feina, com està succeint en l'actualitat.

Des de l'any 1995, Sr. Cap de Govern, ens esteu dient que ja teniu la Llei d'immigració a punt. Que el Reglament laboral, fet pels serveis dels coprínceps i encara vigent a Andorra, també el volia modificar i actualitzar i hi estava treballant. Potser li haurem de

recordar la Sessió del Consell General, Sessió Ordinària, del 28 de novembre de l'any passat sobre el Pla d'acció per a la creació d'una borsa de treball.

Bé a Nova Democràcia som menys optimistes que IDN, i li vam dir ja en aquell moment que dubtàvem que hi hagués una veritable, una autèntica voluntat de tirar endavant aquell Pla d'accions i que dubtàvem, també, que el Govern presentés un Projecte de modificació de l'actual Reglament laboral i propostes concretes sobre la política d'immigració. Malauradament, avui, més de quasi 7 mesos després, hem de constatar que els nostres dubtes s'han fet realitat i ara ens torneu a demanar que aprovem una Llei qualificada de quota d'immigració.

I per nosaltres, el que és pitjor, i tal com van les coses preveiem que serà així, l'any que ve, ens tornarà a presentar i demanar que li aprovem una Llei qualificada de quota, però per al període entre el 98 i el 99, després serà per al 2000, i anar fent.

Sr. Cap de Govern, la veritat, quan he preparat aquesta intervenció la meua primera intenció era la de citar-li, determinades intervencions seves davant d'aquesta Cambra que fan al·lusió a les vegades en que vostè s'ha compromès de tirar endavant una Llei d'immigració, una Borsa de Treball, la modificació del Reglament laboral, però al final he desistit perquè el temps que tenim aquí, a compartir amb els companys del Grup Mixt, amb IDN, és molt curt i he pensat que no tindria temps suficient.

Però sí que vull deixar constància, perquè la resta de membres la Cambra ho puguin fer, que es llegeixin el Diari Oficial del Consell General núm. 3/1995 de la Sessió del 6 d'abril de 1995, i el núm. 9/1996 que correspon a la sessió del 28 de novembre de 1996.

D'una lectura d'aquestes actes ens adonem que ens està acostumant a grans declaracions d'intencions sense que es concretin en res. Ens promet, diu que farà, però a l'hora de la veritat, la política migratòria del Govern lliberal, no segueix sent més que una continuïtat de la de fa vint anys.

Arribem així, doncs, a una Llei de quota que ens sotmet a tràmit i que des de Nova Democràcia no podem compartir i aquí, el fet d'haver-se tramitat pel procediment d'urgència és una qüestió merament anecdòtica davant la situació, del problema d'immigració que ens trobem al país. Perquè, més que promoure des de la política d'immigració accions d'integració i de cohesió social, com ha dit el Sr. Vicenç Alay, dóna la sensació que el que es fa és al revés, voler substituir, com s'ha dit la mà d'obra interna del país per mà d'obra forana, potser a un cost més econòmic. I això ho deduïm del text de l'articulat de la Llei que vostè ens ha presentat.

Pel que fa referència al nombre de quotes concedides en les diferents modalitats, no ens podem pronunciar perquè -a l'igual que els altres companys del Consell- no tenim dades objectives. No se'ns ha facilitat cap tipus d'informació com per valorar si les 900 autoritzacions de sojorn de treball prorrogables en base en què es fonamenten, al no disposar de cap tipus de dada, per tant no ens podem pronunciar. El que sí constatem és que augmenten, fixa amb 900, les autoritzacions prorrogables, en contraposició a les 400 aprovades per la quota de l'any passat, mentre que rebaixa la quota d'autoritzacions, les temporals, de 800, l'any passat, a 500. És a dir, que el que s'està promovent és que la mà d'obra de fora que arribi a Andorra s'assenti al país, en detriment de la que ja hi és, que es veu obligada a marxar. Per tant, ens dóna aquesta sensació, que el Govern lliberal està invertint la tendència d'aquests darrers anys.

A l'article 3 apartat c), que fa referència a la quota especial per a la temporada d'hivern, es fixa que les persones beneficiàries d'aquests tipus d'autoritzacions temporals especials no poden canviar d'empresa. Per a Nova Democràcia, que no puguin canviar de sector econòmic ens semblaria correcte, però el fet que no puguin canviar d'empresa, ens sembla que és clarament discriminatori i que es podrien produir abusos per part del contractant.

A l'article 5, la quota per a administracions públiques es torna a introduir un concepte que fou rebutjat per la Comissió Legislativa d'Afers Socials l'any 95. A l'acta núm. 11/95 de la Comissió Legislativa d'Afers Socials, ja hi consta una esmena presentada per Nova Democràcia, mitjançant la qual posàvem de manifest que entenem que les administracions i organismes oficials no han de rebre cap tracte preferent sinó que han d'estar sotmeses a la Llei en termes d'igualtat. I que, alhora, cal protegir l'accés al mercat de treball als andorrans també dins les administracions i organismes oficials.

Aquella esmena fou aprovada per unanimitat de la Comissió en la qual el Grup Lliberal era representat a través del Sr. Antoni Martí, avui president del Grup; per part de l'Agrupament Canillo-Massana el Sr. Josep Garrallà, avui ministre, també, del Govern liberal, evidentment, els altres Grups també hi érem presents.

Si l'any 1995, aquella esmena va prosperar per unanimitat de la Comissió i, per tant, el posicionament polític era un, no entenem per què dos anys després, les mateixes persones, les mateixes formacions polítiques, han canviat d'opinió en permetre que el Govern, al qual recolzen, introdueixi de nou un concepte que ells mateixos

havien rebutjat l'any 1995 en els treball en Comissió i que, en tot cas, tampoc esmenen ara a través d'esmenes parcials.

Però, és clar, com he dit abans, compteu amb una majoria àmplia i silenciosa com per a fer allò que vulgueu, fent que les tramitacions davant el Consell General acabin sent simplement això, un simple tràmit.

Per tot el que hem exposat, Nova Democràcia vam creure oportú presentar aquesta esmena a la totalitat que defensem i, sobretot, perquè entenem que el problema de la política migratòria és suficientment important com perquè es presentin lleis de quotes, es presentin amb les dades suficients com perquè ho puguem valorar i es pugui fer una reflexió clara en aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'AND, té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic ja ha tingut ocasió de palesar les seves discrepàncies sobre la Llei de quotes presentada pel Govern a través de la premsa. Són discrepàncies quant a la forma i quant al fons que esperem que tindrem ocasió de discutir en un proper debat quan la Llei sigui debatuda en el si de la Cambra. Malgrat aquestes discrepàncies que vam tenir des d'un primer moment, quan vam rebre el text de quotes, l'Agrupament Nacional Democràtic va decidir votar a favor o no oposar-se a la Llei de quotes presentada pel Govern, i això per preservar el que creiem que és un bé superior a aquestes discrepàncies que teníem, un bé superior que ve constituït per les activitats econòmiques del nostre país que depenen de manera vital, any darrere any, de l'aprovació de les quotes.

Fa poc vam veure a través de la premsa una sèrie de comerciants que es queixaven de no poder contractar personal per fer front a la demanda dels mesos d'estiu. Nosaltres creiem que el Parlament, que ha de fer les lleis, no pot ser un obstacle ni al progrés econòmic ni al benestar de les famílies andorranes, comerciants o no, que depenen, any darrere any, de l'aprovació de les quotes.

Per aquests motius, d'alguna manera, l'Agrupament Nacional Democràtic, tampoc s'oposa de fet, que la Llei es tramiti en aquests moments pel tràmit d'urgència. No podríem dir que la Llei fa falta urgentment i anar en contra que es tramiti en tràmit

d'urgència. El que sí que diem i del que ens queixem, és que s'hagi de fer a través un tràmit d'urgència, en el mes de juliol, habilitant un període de sessions que habitualment no és. Això ho diem perquè el Sr. Cap de Govern, creiem, hagués hagut de posar-se a mà a l'obra en el moment que va ser nomenat cap de Govern, i procurar la tramitació d'aquesta Llei al més aviat possible sense esperar que s'hagués de fer per un tràmit d'urgència.

Per aquestes raons, l'Agrupament Nacional Democràtic no pot votar a favor d'una esmena a la totalitat que presenta el Grup Mixt, i que representaria el retorn del text al Govern i una demora, encara més gran, en l'aplicació d'aquestes quotes.

Per aquests motius i perquè, en el fons, l'Agrupament Nacional Democràtic no prejutja la necessitat d'un text que s'adapti millor a les necessitats del país i d'un text que s'adapti millor als criteris polítics del nostre Grup, la posició de l'Agrupament Nacional Democràtic no serà de votar en contra de l'esmena a la totalitat, sinó la d'abstenir-se.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Modest Baró.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com cada any al Consell General, en el moment de debatre l'aprovació de la Llei de quotes d'immigració, per al període comprès entre el primer de juny i el 31 de maig, estem acostumats a sentir i a pronunciar similars discursos i intervencions: cohesió social, Llei d'immigració, treball per als andorrans i residents, i darrerament la Borsa del Treball.

El Grup Lliberal s'ha compromès amb els electors a legislar sobre la immigració al més aviat possible. Pensem, com així ho posa de manifest l'exposició de motius de la Llei de quotes que ara discutim, que abans del mes de març pròxim tindrem la tan reclamada, desitjada i necessària Llei d'immigració.

Aquesta és la voluntat del nostre Grup, com també és voluntat del Grup Lliberal que la futura Llei d'immigració ha de contenir unes mesures tals que permetin al Govern apreciar en cada moment quina és la necessitat laboral del país, tot protegint al màxim el dret al treball dels andorrans i residents, i atorgar en conseqüència les autoritzacions

corresponents en consonància amb la Borsa del Treball.

Desitgem que la Llei d'immigració no sigui patrimoni de cap Grup Parlamentari en concret, sinó que volem el més ampli consens possible entre tots els Grups Parlamentaris en la seva elaboració i discussió. Naturalment, si, arribat el moment, aquest consens no pot ésser possible per diferències de plantejaments polítics, també volem deixar clar que, com a Grup que té la responsabilitat política de governar el país, n'assumirem aquesta responsabilitat, ja sigui com a proposició de llei o com a projecte de llei.

He parlat de la Llei d'immigració per deixar constància de quina és la voluntat del Grup Parlamentari Lliberal, i en conseqüència dir que si no hi ha cap entrebanc, serà la darrera quota d'immigració que vota aquest Consell General.

Els parlamentaris que m'han precedit en la meua intervenció han fet referència a la tramitació pel procediment d'urgència de la Llei de quotes d'immigració. La Sindicatura no ha innovat res ni ha incomplert res. Aquest procediment queda definit en l'article 82 del Reglament del Consell General, capítol 6è: de la declaració d'urgència.

Des del Grup Lliberal creiem que queda sobradament motivada la demanda i posterior declaració d'urgència. Aquesta Llei de quotes s'hauria d'haver aprovat abans del 31 de maig. Avui ja estem fora de termini amb els inconvenients que això comporta per als sectors productius del país, denunciats ja als mitjans de comunicació darrerament. El Grup Lliberal es fa solidari de la Sindicatura.

Des del Grup Lliberal -com és natural- comprenem i respectem la motivació del Grup Mixt per presentar una esmena a la totalitat a la Llei qualificada de quotes d'immigració pel període comprès entre l'1 de juny 1997 i el 31 de maig 1998. I cito: "no s'adiu als criteris polítics defensats per ambdues Agrupacions Parlamentàries" Butlletí del Consell General, 10/1997, pàgina 18.

És evident que els criteris polítics defensats pel Grup Mixt no poden pas ésser els mateixos que els del Grup Lliberal; això no és cap novetat, fa molts dies que ho sabem.

En qualsevol règim polític democràtic, la responsabilitat política de l'oposició no es pas, de lluny, la mateixa que la de la majoria que té la responsabilitat de governar. Els plantejaments han de ser obligatòriament diferents, com ho son també els seus programes polítics. Nosaltres, els lliberals, com a Grup majoritari que governa, tenim l'obligació

de viure els problemes del país i de donar-los solució en la mesura que sigui possible.

Estem a les portes, millor dit, hem iniciat ja la temporada d'estiu, que és de vital importància per a la majoria dels sectors econòmics d'Andorra. No volem pas assumir, de cap manera, la més mínima responsabilitat de perjudicar l'economia del país amb les nostres decisions, en uns moments que no podem pas qualificar precisament d'eufòrics en termes econòmics.

Aprofito, també, per agrair als companys de l'Agrupament Nacional Democràtic el seu posicionament en aquest tema, motivat possiblement pel coneixement del que constitueix "la responsabilitat de governar", i de manera especial al company de la Comissió d'Interior, Sr. Narcís Casal, per les seves declaracions a un mitjà de comunicació escrita del nostre país el proppassat dia 17 de juny.

Amb les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Mixt, l'únic que s'aconseguirà és retardar la tramitació, i consegüentment l'aprovació de la Llei, que s'haurà de tornar a discutir cap a finals de juliol en aquesta Cambra, una vegada hagin estat tramitades les esmenes a través de la Comissió Legislativa d'Interior.

L'allargament d'aquest tràmit comporta un retard de la concessió de permisos de treball als diferents sectors econòmics necessaris, amb els perjudicis que se'n deriven.

Després de tot l'exposat, no sorprendrà a ningú que diguem que no compartim ni els criteris ni les motivacions a l'esmena a la totalitat, i que hi votarem en contra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies, Sr. Baró.

Sr. Cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Breument per dir que ens trobem aquí la discussió, i per centra-ho, d'unes esmenes a la totalitat del Projecte de llei. Tinc el convenciment, la Sra. Rosa Ferrer ha fet suposicions i ha dubtat, fent un calendari, fins i tot fins d'allà on arriben els seus dubtes, de les nostres iniciatives, remarcant que ara són menys a dubtar del que eren abans, perquè ara n'hi ha més en aquest costat que no dubten gens, he de dir que els meus dubtes són uns altres i són més que dubtes convenciments. Estic convençut que si

hi hagués la més mínima possibilitat que una esmena a la totalitat d'aquest Projecte de Llei pogués prosperar, el Grup Mixt no l'hagués presentat. Perquè vostès saben que no podia prosperar aquesta esmena a la totalitat i la postura de l'AND va en aquest sentit, s'abstindran en aquesta discussió i en aquest debat, perquè saben, els membres del Consell General de l'AND, el que és la responsabilitat del Govern; excepte IDN, tothom ho sap aquí. Però el fet és que quan hi ha una possibilitat d'allargar un tràmit que no prosperarà, és lògic que es presenti l'esmena a la totalitat per poder-la discutir dues vegades, la Llei. I així és el cas, i això és el Parlament i per això som aquí.

Ara, n'estic convençut i ho repeteixo, que si aquesta esmena pogués prosperar no l'haguessin presentat vostès. Haguessin defensat dins de la tramitació de les esmenes parcials, la mateixa filosofia que poden defensar aquí i la defensarien, també, en una sessió pública del Consell General. El que passa, que com sempre i lamentablement no és pas ara, i ho ha dit això el Sr. Alay, no és pas d'aquest mateix Govern, és de tots els Governos de fa molts anys i d'abans, abans que el Govern tingués competències i el Consell, sobre aquest tema, s'ha anat, una mica improvisant moltes vegades; sens dubte, no s'ha arribat mai a concretar el que tothom està esperant, que és la Llei d'immigració. Aquí també podríem fer l'incís que la iniciativa parlamentària no la defugim de cap manera, i per això tenim un projecte, ja bastant avançat, tenim una sèrie d'esborranys, saben vostès que hi ha una colla d'esborranys des de fa molts anys de la Llei d'immigració, incloent-hi la Borsa de Treball, contemplant la regulació de la Borsa de Treball o com se'n vulgui dir, i a partir d'aquí, aquesta iniciativa la portarem a terme abans d'acabar l'any. Això els ho hem dit ja i els ho repetim aquí, però cal no oblidar que durant deu mesos, vostès van tenir majoria de Govern, amb possibilitats d'iniciativa de Govern i de Parlament per passar qualsevol Llei amb quinze vots, que durant vint-i-cinc mesos van seguir tenint majoria, amb un Consell en el qual la minoria és la que tenia un Govern governant, i tampoc hi va haver cap iniciativa en aquest sentit, i tampoc hi va ser per part nostra, és veritat. Bé, tampoc s'ha d'oblidar que en els tres mesos que portem de legislatura no hem de deixar en suspens el que ja he repetit més d'una vegada, hi ha hagut unes eleccions; per tant, el calendari d'aquest any ha estat mol més profundament alterat que els dels altres anys. No ho repetiré gaires més vegades, perquè a partir de la pròxima sessió parlamentària no caldrà tornar a parlar de les eleccions, perquè les lleis es presentaran en els tràmits normals, perquè no hi haurà aquestes urgències.

A partir d'aquí, en fi, podem fer moltes coses, però tal com ha dit el Sr. Baró, hi ha una responsabilitat política diferent des de l'oposició al que és des de la majoria i des del Govern, sobretot. Estem en un país que per alguns sectors, la prosperitat i la demanda de treball oscil·la entre les temporades, entre els períodes de l'any, això tots ho coneixem prou bé, i la responsabilitat principal del Govern és no deixar que el país es paralitzi o que es freni cap activitat econòmica del país per motius d'immigració. El que passa és que les dades, sortosament, algunes dades que vostès ja tenen, com són les enquestes anònimes sobre els motius de baixa definitiva del país són instructives. Tenim, per exemple, que del total de 1.200 persones que han marxat definitivament d'Andorra des de l'any 50 fins avui, l'any 96 n'hi ha 231 que van marxar per haver trobat feina en el país d'origen i 126 per problemes familiars. Són les dos quantitats més importants, a part d'altres haver molts motius. I això és significatiu, i si molta gent marxa d'Andorra no és per la possibilitat que haguessin perdut la feina aquí sempre, sinó perquè, en realitat, n'han trobat millor a fora, com és el cas de moltes d'aquestes persones que van venir a Andorra perquè aquí trobaven feina i al seu país no. L'any 97, fins ara, portem 95 persones que han trobat feina en el seu país d'origen i 39 que han marxat per problemes familiars. I una altra dada que hem pogut elaborar darrerament i que hi passarem a vostès també després -aquestes ja les tenen- aquesta que llegiré ara breument és la de les baixes definitives segons la data d'inscripció; és un tema que ens preocupava perquè se n'ha parlat molt sense tenir prou dades encara -perquè són parcials. les dades- del fet que molta gent de molt arrelament marxa d'Andorra. Bé, els fets proven el contrari, per sort i ho dic ben clarament, el 65% de la gent que ha marxat, ha marxat des de l'any 90 fins avui, no abans, i hi ha tota una sèrie de nacionalitats diferents amb diferències en el fet de marxar d'Andorra. Però és un fet que poca gent de la que va arribar a Andorra fa molts anys marxen, i també ha de ser clar que moltes persones que han treballat a Andorra durant molts anys, potser tornin al seu país una vegada obtinguda la jubilació. Arribats a la jubilació passa molt sovint, ja ho hem dit alguna vegada aquí, que hi ha persones que han preferit tornar al seu país d'origen, amb la seva família, amb els seus estalvis i amb les seves pensions de la Seguretat Social o pensions privades. Per tant, les dades van arribant -es van conformant millor les bases de dades que estaven molt desertes fins fa poc- i a partir d'aquí podem presentar la Llei d'immigració i la Llei de la borsa de treball amb més dades de les que ara lamentablement presento, hem pogut presentar per un any més al demanar la quota.

El que passa és que, repeteixo, l'economia és tossuda, la quota d'immigració és una eina fonamental, com a mínim per evitar que hi hagi una recessió, i per tant estem obligats a poder donar satisfacció a les empreses i als sectors productius del país que necessiten l'aportació de gent, tot i que cada vegada més es va més cap a la mà d'obra del país, i la finalitat nostra, contemplada en el nostre programa com en el de tots els Grups que estan aquí, és això, afavorir el treball de les persones andorranes i residents al país cada vegada més.

És tot Sr. Síndic, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per al·lusions?

Sra. Rosa Ferrer, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Jo seré molt breu. Només, en primer lloc vull agrair que públicament els companys del Grup Mixt, IDN, que ens han facilitat ara les dades que vostè està comentant aquí, i per tant al moment d'analitzar la Llei de la quota d'immigració no les hem tingut per poder analitzar adequadament el text, i fins i tot ni per preparar les intervencions en aquesta Cambra, i per altra banda, vostè, Sr. Cap de Govern, ha dit que Nova Democràcia, el Grup Mixt, probablement no haguéssim presentat una esmena a la totalitat si estiguéssim a la majoria. És cert, sí senyor, no haguéssim presentat l'esmena a la totalitat perquè tampoc haguéssim fet la Llei de quota que ha fet el Govern lliberal, n'haguéssim fet una altra. De tota manera, vull que quedi clar, aquí també, que a Nova Democràcia rectificarem i que també aquí li donarem les gràcies i el felicitarem si realment, en el temps que ens ha dit, ens presenta una Llei d'immigració, la Borsa de Treball i la modificació del Reglament laboral. I que quedi clar que també ho farem i perquè el que és just ha de ser així. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Vostè ens ha estat parlant d'aquestes dades que ha passat i que, a més, em sembla que només hem rebut perquè ho vam demanar. Vostè parla d'una sèrie de xifres i sembla que al final unes dades acaben donant *patent de cors* per treure totes les conclusions.

Aquí parlen de 1.224 baixes. Jo no li puc discutir, però en canvi hi ha coses que sí que li puc discutir i

que repercutirà en aquestes 1.224. Llegeixo, potser m'equivoqui perquè és difícil d'interpretar això, a més a corre-cuita, aquesta mateixa si vol, la del 96.

Aquí diu que de baixes de sojorn i treball improrrogables se n'han produït 54. En una altra pregunta que li vam fer, vostès ens responien (una pregunta que es referia a quantes autoritzacions s'havien donat) que l'any passat estava previst 800 autoritzacions improrrogables temporals i es van donar totes. Llavors jo em pregunto, la Llei diu, a més, pel que fa a les autoritzacions improrrogables, que aquella persona que acaba un contracte amb una autorització improrrogable, té un mes per sortir del país. També s'accepta que es pot reconduir cap a una autorització prorrogable. És clar, si aquests senyors, 800 persones havien de sortir del país al cap d'un mes, parlo a més d'una taula que recull tot l'any, aquí només n'han marxat 53, o sigui que he de pensar que no ho han declarat, d'acord, però si no ho han declarat en tot cas, aquests 1.224 ja no serien 1.224 sinó que serien 2.000. I si ho mirem amb altres, serien més. És així o no? Si no m'ho discuteix, és igual. Estic disposat a aprendre, ja que ens dona la informació tard, doncs ara farem hores extres i anem aprenent.

Això ho podria dir igualment sobre el paquet de residència temporal, etc. que significa gent amb prou de temps de residència. I això significa més de la meitat d'aquests 1.224, o sigui que els números es poden agafar de moltes maneres. Ja li dic, nosaltres ho hem rebut fa tres dies i tampoc hem pogut, no hem fet cap curs accelerat per treballar-ho, però ho seguirem fent.

Bé, això pel que toca al tema de les dades. Per altra banda aquí s'ha comentat que la nostra posició i la de Nova Democràcia, significava un endarreriment amb l'aprovació d'aquesta Llei. Nosaltres no ho podem acceptar de cap manera. Ja ho he dit. Si vostès sabien que això es s'havia de presentar al mes d'abril, i si una persona vol arribar a l'hora a un lloc, no es tracta de sortir tard i córrer molt, sinó de sortir a l'hora. O sigui, el problema és aquest, carregar-nos a nosaltres les culpes ens sembla absolutament cínica. L'any passat va passar el mateix: vam aprovar la Llei el 20 de novembre, no ara que segurament la podrem aprovar durant el mes de juliol, el 20 de novembre, i no n'han après. O sigui que no vinguin a dir que som l'oposició que estem posant pals a les rodes, és un problema de la democràcia. Si no ens podem replantejar el sistema polític d'aquest país, si això és el problema.

Bé, hi ha altres coses que hem comentat, la informació, la il·legalitat, no s'hi han referit, he de pensar que hi estan d'acord. Res més, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Cap de Govern? Perdó. Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Sí. Perdó. Nosaltres estem observant com s'està parlant d'unes dades que haurien d'anar del Govern als Grups Parlamentaris. Bé nosaltres segurament direm que ens agradaria tenir-les per poder discutir sobre el tema amb coneixement de causa en la propera sessió que es debati la Llei.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, si em puc permetre de clarificar aquesta qüestió, els Consellers del Grup Mixt, IDN, van trametre aquesta pregunta i van demanar una resposta escrita, serà publicada al Butlletí que probablement estarà a principis de la setmana entrant.

Alguna altra intervenció?

Sr. Cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí. Gràcies, Sr. Síndic.

Per precisar encara més aquestes dades que poden sortir al Butlletí, com és preceptiu, també les tenim per poder-les fer arribar als demés Grups, i si el Sr. Síndic m'ho permet, ho farem acabada aquesta sessió i serviran pel al debat d'esmenes de la Llei que avui discutim.

I també, més endavant, s'aniran completant, i aquest és un dels problemes que porten el Sr. Alay a dir, amb fonament de causa, en alguns casos, que si els números que vostè té, els hi fa dir el que diu, és veritat no fa cap tergiversació dels números, però el problema és que les dades que tenim són les que tenim. El que segur que també és cert, i tots ho sabem, és que una cosa són les baixes registrades... En molts casos sabem, encara s'està investigant, però és molt feixuga la feina, el fet que molta gent se'n va d'Andorra i no es dona de baixa. S'han detectat fins i tot persones que tenen un lloc de treball que se'n van d'Andorra i mantenen aquest lloc de treball artificialment. No es donen de baixa al Comú corresponent i continuen, aparentment estan a Andorra quan no ho estan. És una feina força llarga, no s'ha pogut fer mai del tot, i l'intercanvi, el creuament de dades, que en diuen els tècnics, em permetrà una de les eines que serà la Borsa de Treball, que coordinarà aquest intercanvi de dades. Certament que sí, i tenim l'esperança que per la discussió de la Llei d'immigració, que és la

fonamental. Crec que és allà on sí que el Consell General, a demanda del Govern, haurà de debatre quina és la política d'immigració del país i no caldrà entrar tant a detall de números com aquí, que potser fins i tot en un Parlament no caldria entrar tant a números, però vostè ha hagut de dir la interpretació que en feia, com és lògic. Crec que serà llavors quan tindrem el màxim de dades possibles, i aquest país, malgrat que costa, no és tan gran com per no saber realment qui està a Andorra i qui no hi és. Però vostès saben tots que hi ha realment moltes persones que mantenen, així com n'hi ha que mantenen dobles nacionalitats artificials, a vegades, mantenen també aquesta possibilitat de tenir un peu aquí i un peu a baix, per dir-ho clarament, pel que pugui passar. El que passa és que s'està veient que, per sort, als països veïns també hi ha una certa recuperació i permet que es torni a trobar feines allà on abans no n'hi havia, el que haurà de fer que haurem de controlar més encara que la gent no abusi d'aquesta possibilitat, de la possibilitat que marxin, tinguin una feina a baix però mantinguin un lloc de treball aquí a Andorra amb perjudici de les persones que es queden al país. Aquesta és la nostra voluntat i per això treballem: per tenir un màxim de dades per la Llei més important que és la d'immigració. Aquesta Llei de quotes sempre és una Llei transitòria, evidentment, com és lògic, i a partir d'aquí crec que ni il·legalitats ni alegualitats han de perseverar en cap cas. Es tracta de poder satisfer la demanda social del país, també. És una demanda social, la del treball, la gent que ve a treballar i la gent que demana treball, si el pot trobar a Andorra, tant de bo; ara coincidim tots que s'ha de procurar que vagi cada vegada més en favor de les persones residents del país i dels andorrans.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

No hi ha cap altra intervenció?

Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Perdó, una última intervenció. Agrair això, el seu reconeixement que les dades que hi ha aquí són dades que segurament no són prou fiables, a més segurament no per culpa del seu Govern sinó per circumstàncies a vegades alienes. En tot cas, a partir d'aquest reconeixement, jo els demano que no converteixin això en una eina de treball, molt fidedigna, sinó simplement com un indicatiu amb els seus problemes. Ho dic perquè vostè diu que no marxen; si marxen en virtut d'aquestes dades, sabem que aquestes dades no són dades fiables.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Aquestes sí, les no fiables són les que no sabem.
Aquestes són fiables.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

No, no. Són fiables pel que diu vostè de la gent que s'ha registrat. Jo li dic, és un cas, però n'hi ha més: en prorrogables d'hivern n'han marxat 5, no sé què fan aquests senyors a aquestes altures, en van entrar 175. Sí, aquesta gent hauria d'haver marxat, o si no està en una situació il·legal. Res més, acabo aquí, simplement comentar això, que s'ha de treballar aquí, tenir dades fiables i fer la interpretació acurada. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies, doncs, acabades les intervencions passem directament a la votació. Igual que en el punt anterior, sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Sr. Secretari, sis us plau.

El Sr. Secretari General:

M.I. Sr. Guillem Areny Argelich : No
M.I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M.I. Sr. Josep Areny Fité : No
M.I. Sr. Modest Baró Moles : No
M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc
M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M.I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
M.I. Sr. Miquel Casal Casal : No
M.I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc
M.I. Sr. Pere Cervós Cardona : No
M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M.I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No
M.I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No
M.I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí
M.I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M.I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No
M.I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M.I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
M.I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
M.I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc

M.I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M.I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc

M.I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Secretari, vulgueu procedir al recompte si us plau.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

6 abstencions, 4 sí i 17 no.

El M. I. Sr. Síndic General:

A la vista dels resultats, atès que l'esmena no ha estat aprovada, la tramitació del text seguirà en Comissió.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost general per al 1997.

L'informe de la Comissió fou publicat per edicte de 25 de juny de 1997 al Butlletí Oficial del Consell General núm. 10/1997.

Passo la paraula al ponent Sr. Modest Baró, que presentarà l'informe de la Comissió.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com a ponent nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, el proppassat dia 12 de juny haig d'informar el Consell General que la Comissió es va reunir per examinar i debatre les esmenes ordenades en relació al Projecte de llei de pressupost general per l'exercici 1997 i aprovar l'informe els dies 16 i 19 de juny. Abans de procedir a la votació de les esmenes, es constatà que l'Agrupament Nacional Democràtic havia presentat per error una esmena a la disposició transitòria del Projecte de llei, quan el que es pretenia era presentar una esmena a la disposició derogatòria, la Comissió acordà substituir la paraula "transitòria" per "derogatòria" i examinar l'esmena.

Del total de 22 esmenes presentades, 21 a l'articulat del Projecte de llei i 1 en relació al Projecte de pressupost de despeses, durant el debat en el si de la Comissió se'n va transaccionar i aprovar 1 per majoria, 19 no es varen aprovar i les 2 restants van ésser retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va emetre el corresponent informe que avui se sotmet a aquesta Cambra. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

S'han presentat reserves d'esmenes per part dels Consellers Generals Jaume Bartumeu, Maria Rosa Ferrer, Vicenç Mateu, Vicenç Alay i Josep Dallerès.

Proposo aprovar per assentiment tots els articles que no han estat objecte de cap reserva. Hi ha alguna objecció? Si no hi ha cap objecció, doncs, queden aprovats.

I a continuació proposo aprovar, si escau, els articles que han estat objecte de reserva d'esmena d'acord amb el procediment següent: en primer lloc els Consellers que han presentat reserva d'esmena procedirien a exposar-les per ordre d'entrada en el registre, a continuació es faria el debat i finalment es faria la votació de les esmenes per grups.

Lavors, procedirem a exposar les esmenes per part dels senyors Consellers que han fet les reserves; per part del Grup Mixt, Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el dia 5 de juny del 97, en el debat de globalitat del pressupost vam presentar una esmena a la totalitat, fidels al mandat popular que ens obliga a controlar l'acció de Govern i a exercir el nostre dret i la nostra obligació de proposar una altra política pressupostària, malgrat la majoria confortable -la definició no és meva sinó d'un Conseller lliberal-; vam presentar també algunes esmenes parcials destinades a fer viure el debat democràtic a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

No teníem pas cap il·lusió de pensar que les nostres esmenes poguessin prosperar, però volíem, això sí, defensar-les davant de la Comissió i votar-les. No ho vaig poder fer i tampoc ho va poder fer el company d'IDN, perquè en una reunió extraordinària, fora dels dies prefixats en iniciar-se la legislatura, els Consellers de la majoria confortable, van liquidar el tràmit en un tres i no res, sense esperar la propera reunió, tres dies després, per poder guardar les formes. Unió Lliberal va passar l'anivelladora, però nosaltres no vam quedar aplanats, mal que els pesi som de mal rompre. Hem fet, doncs, reserva de totes les nostres esmenes i ara globalment m'hi referiré. M'hi referiré després de dir que tot i que el company ponent, doncs, hi ha passat una mica per alt, arribem a aquesta situació després que per primera

vegada en aquesta Cambra, l'informe de la Comissió hagi estat adoptat per majoria amb 2 vots en contra, que som els 2 que vam quedar al marge de la discussió.

Les nostres esmenes primera, segona i cinquena, la numeració es la que hi ha al Butlletí, del qual disposen tots els Consellers General i els membres del Govern, s'adrecen a denunciar la reiterada voluntat lliberal de buidar de contingut la tasca legislativa i de control de l'Executiu, que constitucionalment pertany al Consell General. Una recta aplicació del principi de separació de poders, no permet que un refús d'un Projecte de llei de crèdit extraordinari, de suplement de crèdits per part del Consell General pugui ser bandejat alegrement pel Govern menystenint la voluntat del legislatiu.

La proposta del Govern té un doble perill: polític i financer. Políticament és prou clar que és voluntat del Govern que els crèdits extraordinaris esdevinguin un instrument d'atenuació del poder pressupostari del Consell. La pràctica anterior ja demostra que al Consell General se li fa prou difícil de refusar-los, es troba així, amb la mà i la voluntat política forçada. Però la proposta actual, la que figura en la Llei del pressupost, suposa més una restricció de l'autoritat política del Consell General.

Financerament, el desenvolupament abundós dels crèdits extraordinaris té greus inconvenients. En l'etapa lliberal anterior, dels anys 95 i 96, la profusió de crèdits extraordinaris, han suposat ja posar en qüestió el pretès equilibri pressupostari d'una manera anàrquica i desordenada. Fins a la data, la Llei obligava a precisar, per a cada crèdit nou, com seria finançat i amb càrrec als crèdits del Ministeri en què es cancel·laria en cas de refús del Consell General. Amb el redactat que queda al pressupost proposat pel Govern, es buida de contingut la potestat legislativa, indicant que els nous crèdits seran imputats en cas de refús allà on li sembli al Govern.

La nostra esmena cinquena volia impedir que el Govern pogués fer funcionar a ple rendiment, una política de tornajorns mitjançant l'atribució de subvencions personals corresponents a Benestar Social, sense publicar-ne els beneficiaris, escapant així al control del Consell General. Tal com dèiem a l'esmena, el respecte a la privacitat no ha de ser excusa perquè el Govern escapi al preceptiu control parlamentari, per la qual cosa proposem que el Consell General rebi puntual informació de la relació de persones objecte de subvenció o ajut social, amb expressa indicació de les sumes atorgades. Únicament amb aquesta tramesa respectaria la sobirania pressupostària del Consell General, que no abasta únicament l'autorització dels

crèdits a gastar en votar el pressupost, sinó que comprèn el dret i l'obligació de control de l'execució del pressupost. Un dret de control que s'estén sense zones obscures ni grises a tota la despesa pública.

Finalment, hem fet també 3 esmenes, la tercera, la quarta i la sisena en relació a l'adquisició a la Caixa Andorrana de Seguretat Social de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, sense perjudici que podem compartir, i compartim, la voluntat de procedir a aquesta adquisició, entenem que el necessari debat que hauria de precedir aquesta transcendental decisió financera requeria un Projecte de Llei de crèdit extraordinari específic, més encara si a la Comissió de Finances hem vist que existeixen dubtes del mateix inventari de l'hospital.

En tot cas, la Llei del pressupost anyal no pot ser un calaix de sastre on hi càpigui tot el que es vulgui fer empassar la representació nacional sense debat ni anàlisi aprofundida. Pensem que comencem malament la legislatura de l'anivelladora. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies Sr. Bartumeu. Passo la paraula al Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres hem decidit també, fer reserva d'esmenes de totes les esmenes que havíem presentat, que eren 4. D'aquestes jo voldria, si vostès m'ho accepten, sotmetre'n a votació només 2; les altres 2 les retirariem, i de fet els motius que ens han portat a nosaltres a fer reserva d'esmena, doncs, són força coincidents amb els que s'acaben ara mateix d'esmentar.

Fem reserva d'esmena, bàsicament, per dues raons: per una qüestió de desacord polític, que ja ens va portar a fer les esmenes i em referiré específicament a les esmenes primera i tercera, i també, per una qüestió estrictament formal que crec que ha estat molt ben exposada. Per motius diferents, però al meu entendre plenament justificats, ni el representant de Nova Democràcia, el Sr. Jaume Bartumeu, ni jo mateix, per part d'Iniciativa Democràtica, vam poder assistir a la reunió de la Comissió de Finances en què es varen discutir les esmenes. En el meu cas en concret, per assistència a una altra Comissió que es reunia en el dia que li corresponia. Tampoc se'ns va donar, posteriorment, opció a afegir els nostres arguments i els nostres vots a la discussió i a la votació de les esmenes tal com era habitual en la passada legislatura. Per tal raó, aquella votació que entenem que no vam poder

efectuar de forma adequada en el seu moment, ens veiem obligats a traslladar-la avui en el Ple de la Cambra, lamentant la situació i esperant, com crec que així serà, que una situació com aquesta no es tornarà a repetir. I si mai es repetís, doncs, nosaltres continuarem fent la mateixa cosa.

Pel que fa a la divergència política, i en concret defensant les reserves d'esmena números 1 i 3, vull dir el següent: entenem que el pressupost de l'Estat és alguna cosa més que una gran bossa que conté tots els cèntims de què es disposa i de la qual es pot treure diners d'allà on sigui. Per això existeixen els diferents conceptes pressupostaris.

Vostès semblen haver fet en els darrers anys un esforç important de modernització i d'actualització de l'estructura del pressupost, fins aquí molt bé.

Ara bé, ens pot dir, per què serveix tot això si finalment es poden anar a buscar els diners a la bossa allà on siguin?

Per nosaltres, per IDN, aquesta manera de procedir, a part de plantejar seriosos dubtes de constitucionalitat, desvirtua les línies directrius del pressupost, perquè una directriu marca unes limitacions, unes regles de joc, que vostès, amb normes com les que voldríem esmenar, doncs s'autoritzen a saltar deixant en paper mullat molt del que és la Llei pressupostària.

A més, aquests dies hem tingut l'ocasió de discutir amb vostès i els seus tècnics, amb vostè, Sra. Ministra de Finances, per exemple, el perquè d'aquests preceptes i les raons que ens donen són de correcció de mals funcionaments en la pràctica administrativa de la gestió pressupostària. Males gestions que no són pròpies i els ho reconec, únicament del seu Govern sinó que es vénen arrossegant des de molts anys enrere. Ens vénen a dir, si no hi ha això, si no hi ha aquest precepte, el que passa és que encara ho farem més malament, almenys així, ja sabem que no és massa correcte, però no provoquem encara un inici pitjor.

Escolti, aquesta argumentació, entendrà que no la podem acceptar. No mirin de no fer-ho encara més malament. El que han de mirar és de fer-ho bé, de fer bé la seva feina; controlin millor la separació entre transferències corrents i de capital, per exemple en les subvencions a les entitats esportives, això pel que fa a l'esmena número 1.

Pel que fa a l'esmena número 3, que és una esmena gairebé *florentina*, vista la majoria que vostès tenen en la Cambra, vista la majoria política de què disposen, per tant la suposada no aprovació d'un avenç de fons pel Consell és gairebé una *discussió florentina*. Doncs, pressupostin amb previsió, planifiquin encara que no els agradi, mirin més

lluny, com ho haurem de fer nosaltres fins d'aquí a quatre anys, a l'hora de preveure les despeses de cada ministeri per no haver d'imputar avenços de fons per partides d'uns a altres ministeris.

Ens diuen, i si el Govern considera que s'ha de fer urgentment una depuradora que no està pressupostada? Escolti, si un Govern no és capaç de fer una previsió a un any vista, de si ha de fer o no fer una depuradora, perdoni, però aleshores això no és un Govern, això deu ser una altra cosa que no entrarà a qualificar, però no un Govern.

Que aquesta ha estat una pràctica constant dels governs anteriors? Doncs, ja els ho concedeixo, totalment d'acord, no ens referim específicament a les persones, ens referim a la situació. El que cal és que les coses es facin cada cop millor i seria bo de començar-ho a fer a partir d'ara. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies Sr. Mateu. Per l'Agrupament Nacional Democràtic passo la paraula al Sr. Josep Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies, Sr. Síndic.

Abans de començar a defensar les esmenes que hem reservat, voldria fer una prèvia, és una constatació, estem debatent el pressupost i les esmenes que s'han presentat, no n'hi ha cap que porti, excepte una de Nova Democràcia, sobre quantitats, no n'hi ha cap sobre l'articulat xifrat del pressupost, sinó que porten totes sobre l'articulat de la Llei. Efectivament, plantejar l'estudi dels números del pressupost vist l'articulat de la Llei del pressupost és un no sentit. Volia fer aquesta prèvia.

Passaré, doncs, a defensar les 5 reserves d'esmena que ha reservat l'Agrupament Nacional Democràtic, corresponent als articles 3, 4, 7, 16 i 21 de la Llei del pressupost per al 1997.

Obeeixen a una sola finalitat: garantir els principis de publicitat de les normes jurídiques i el de seguretat jurídica, recollits, ambdós, en l'article 3.2 de la Constitució, o encara el de reserva de Llei que es desprèn de l'article 61 de la mateixa Carta Magna.

Si em permet, Sr. Síndic, començaré per la darrera, per la número 16 de l'informe del ponent. Proposem suprimir els mots: "sempre que sigui possible", al paràgraf 2 de l'article 21.

Aquesta esmena sols pretén inscriure el text de la Llei del pressupost en la línia que marca l'article 3 de la Constitució, quan garanteix, entre altres, el principi de publicitat de les normes.

Les altres quatre esmenes no volen altra cosa que evitar la perversió que suposa la destrucció de la codificació i de l'estabilitat: valors indispensables per entendre el dret com un marc de normes jurídiques estable i clar.

El principi de seguretat jurídica no és altra cosa que això.

La Llei de pressupost per al 1997 modifica els articles 15, 18, 28 i 29 de la Llei de les finances públiques, aprovada aquí mateix, per unanimitat, el 19 de desembre de l'any passat, recordo amb els vots inclosos dels lliberals, de l'Agrupament Canillo-Massana i de la CNA.

Aquestes quatre esmenes, volem que sigui clar i volem que sigui clar per a tothom, només fan que retornar al text de la Llei que es va votar aquí en aquesta Cambra.

Arribats aquí ens preguntem, per què totes aquestes modificacions? Per què a un text que es va votar fa aproximadament vuit mesos?... Per què aquestes modificacions? L'única explicació lògica que trobem, és que es treu marge de control al Consell General, agradi o no agradi, és l'única constatació. Si n'hi ha una altra que se'ns expliqui, i tant a la majoria com a l'oposició, al Consell General.

Efectivament, amb la Llei de pressupost tal com s'ha presentat i com serà aprovada, sens cap dubte, vist si es té en compte tal com va anar el treball en Comissió, el Consell General votarà una estructura pressupostària que el Govern, per acord de Govern, pot canviar quan li sembli, com li sembli, desplaçant els crèdits segons les seves conveniències.

Això no és altra cosa que legalitzar, a l'avança, una política d'improvisació i de fets consumats.

Que tothom en sigui conscient en el moment de votar: la majoria inclosa! Acceptar la Llei tal com està redactada, si no és votar un xec en blanc, sí que és votar un xec de 27.363 milions i escaig de pessetes al Govern!

No pensem que sigui aquest l'esperit del text constitucional, article 61, quan parla de "l'aprovació parlamentària" de la Llei de pressupost.

Tampoc pensem que sigui aquest l'esperit del Reglament del Consell, article 110, quan parla d'esmenes que "proposin augment de crèdit en algun concepte", de què serveix això? si després un acord de Govern ho pot canviar!

Com tampoc pensem que sigui aquest l'esperit de la Llei general de les finances públiques que va ser votada, aquí en aquesta Cambra fa menys d'un any. Potser aquella Llei anava bé als Lliberals en aquells moments per si hagués governat algun Grup que no

fossin ells. Ara no va bé? És una pregunta que em ve a l'esperit.

Tals modificacions poden vulnerar, al nostre entendre, no sols el principi de seguretat jurídica, sinó també el de reserva de llei, ja que, si bé el legislador, en aquest cas el Consell General, aprova formalment la Llei, la Llei de pressupost deixa de regular i remet al Govern aspectes bàsics o especials en la matèria, (en aquest cas la pressupostària) que el mateix legislador havia definit, i no fa gaire, de forma diferent en la Llei marc.

És perquè pensem que la Llei de pressupostos no pot introduir modificacions que afectin el règim jurídic general d'una matèria, en incorporar i/o alterar normes típiques del dret codificat, que demano el vot favorable a les reserves d'esmena presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic, que, repeteixo, no pretenen altra cosa que no sigui mantenir el text de la Llei, que es va votar aquí fa vuit mesos.

Gràcies Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies Sr. Dallerès. Pel Grup Lliberal passo la paraula al Sr. Marc Pintat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Projecte de pressupost que debatem avui contempla els eixos bàsics del Grup Parlamentari Lliberal. Un pressupost que conté, a més de mesures i accions de caire social i econòmic, unes línies pressupostàries molt clares i concises que giren al voltant de tres objectius ja coneguts per aquesta Cambra: la contenció i racionalització de la despesa pública, amb la vista posada cap a una administració pública més eficaç; el principi de transparència amb relació al destí de la despesa pública; i el més important potenciar els sectors productius de l'economia i l'acció social del país.

Un Projecte de pressupost que plasma un projecte de país. Un Projecte de pressupost que segueix una línia política iniciada quan es va rebre la responsabilitat de governar-lo.

Hem cregut oportú reproduir en el text de la Llei de pressupost, uns articles ja contemplats en la nova Llei de finances públiques, aprovada pel Consell General, aquest desembre passat. Aquesta, introdueix unes modificacions, ja sigui en referència a l'estructura pressupostària com a la vinculació de crèdits, entre altres, que creiem que mereixen un procés d'adaptació per part de tots els intervinents

en l'aplicació del pressupost, ja sigui com a eina de gestió o com a eina de control.

En els debats mantinguts els darrers dies s'han evocat qualificatius a la Llei de pressupost totalment allunyats a la seva realitat. El fet que aquesta modifiqui articles de la Llei general de les finances públiques no comporta, al nostre criteri, cap element d'inconstitucionalitat ni cap mena de subversió del procediment legislatiu, pel fet d'introduir-s'hi articles no estrictament pressupostaris.

Els articles a debat són totalment constitucionals i estan en la línia de mantenir una bona gestió i una optimització de les finances públiques.

Per valorar la constitucionalitat i la legalitat del contingut dels articles del Projecte de llei de pressupost que ens trobem debatent, cal sempre tenir present el que disposa l'article 61.4 de la Constitució. No obstant, és necessari contrastar aquesta disposició amb l'article 6 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, i també, amb l'article 1 de la Llei general de finances públiques en els seus apartats 1 i 2.

Així doncs, el Grup Parlamentari Lliberal considera que les mesures normatives, no estrictament pressupostàries, incloses en el text articulat del Projecte de llei del pressupost general per al 1997, han pogut ser estudiades a bastament en Comissió per tots els Grups polítics, i si bé, és el seu dret de fer reserves d'esmenes, com també de venir o no a les comissions o d'enviar suplents per defensar la seva postura i voluntat en el si de les comissions; no procedirem, però, a confondre el debat del pressupost amb el procediment del treball parlamentari, el qual està molt ben definit en el Reglament del Consell General.

I si se'm permet com a president de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, he de dir que mai ha estat ni serà la meua voluntat de negar la paraula en el si de la Comissió, ni en cap lloc, als diferents Grups polítics i que si ha semblat que es produïa aquest fet, no ha estat en el meu ànim i puc afirmar que estaré sempre a la màxima disposició de tots vostès.

Acabo, Sr. Síndic, fent palesa la voluntat del Grup Lliberal, que es reflecteix en aquest pressupost que debatem avui, i que no és altra que millorar la situació econòmica i social del país, amb la unió i la força de tots els estaments.

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies Sr. Pintat.

Sr. Cap de Govern? Sra. Ministra de Finances, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Susagna Arasanç:

Gràcies, Sr. Síndic.

Avui estem aquí per votar, entre altres, el pressupost de l'exercici 1997. Un pressupost que entrarà en funcionament, i sento tornar-ho a repetir, ja transcorregut la meitat de l'exercici a causa del al procés electoral que vàrem viure aquest començament d'any.

La Llei de pressupost que hem presentat constitueix un bon text legislatiu, que permetrà efectuar, tal com hem vingut fent aquests dos darrers anys, una contenció i una racionalització de la despesa pública, i cal remarcar que és un text legislatiu que dóna més transparència a l'actuació del Govern en contra del que s'ha vingut manifestant aquests darrers dies i encara avui.

Quant a les reserves d'esmenes presentades a la Llei de pressupost per a l'exercici 1997 pels diferents Grups, manifestaré el següent:

L'esmena número 1 de l'AND, quant a l'estructura pressupostària. L'article 3 de la Llei de pressupost és un article descriptiu que s'introdueix en la Llei de pressupost de l'exercici 1996 a fi de clarificar l'estructura pressupostària, i que per cert no va esmenar l'AND l'any 1996, que recull d'una manera sintètica el que s'especifica en l'article 18 de la Llei general de les finances públiques i que s'ha mantingut en aquest exercici perquè pretén ésser un article didàctic per a l'anàlisi i la utilització del pressupost.

Quan a l'esmena número 2 de l'AND, a la vinculació dels crèdits pressupostaris. Es presenta un altra esmena a un article descriptiu amb el mateix caràcter didàctic que l'anterior, que també s'introdueix en la Llei de pressupost de l'exercici 1996, a fi de clarificar la vinculació entre els crèdits pressupostats per tal de clarificar la utilització de la despesa pública i d'augmentar la transparència de l'execució pressupostària, i que tampoc va esmenar l'AND en el seu moment.

Transferències de crèdit, a l'esmena número 1, doncs, d'IDN. La possibilitat de realitzar transferències de crèdit, entre transferències corrents i transferències de capital, ve motivada per clarificar i controlar i donar transparència al destí de la despesa pública, ja que hi ha organismes que reben transferències de l'Estat, pel seu funcionament i per realitzar inversions, però que ho engloben tot en una mateixa partida. Doncs, no és l'explicació que vostè ha donat, Sr. Vicenç Mateu, que ho fem

per intentar que nosaltres mateixos ho fem pitjor. És una informació que es demana, és una informació que es necessita. Doncs, si de les nostres explicacions és el que ha entès, les millorarem.

Si s'ha inclòs aquest apartat és perquè s'ha observat, en el transcurs d'aquest últim exercici, que les entitats que reben transferències corrents amb aquestes es financen tant despeses corrents com d'inversions. Els departaments han pressupostat aquestes transferències de forma global com a transferències corrents per una manca d'informació. Per això es fa necessari poder efectuar transferències de crèdit entre les subvencions de funcionament i les de capital per tal d'imputar correctament la despesa.

Avenços de fons. Esmena número 5 de l'AND, 1 de Nova Democràcia i 3 de IDN. Les esmenes de tots els Grups Parlamentaris fan referència a la possibilitat que dóna al Govern de cancel·lar els avenços de fons a càrrec de les partides pressupostàries que decideixi el Govern independentment de la seva classificació administrativa, proposant vincular l'avenç de fons a l'òrgan encarregat de la gestió de la despesa. Si bé la Llei de finances públiques determina que els avenços de fons es realitzin dins d'un mateix ministeri, no podem oblidar que la finalitat d'aquest és utilitzar-lo en casos d'urgència. Això ens obliga a optimitzar la gestió del pressupost, i qui millor que el qui el gestiona per analitzar les desviacions que es produeixen en el transcurs de l'exercici.

I posarem un exemple perquè quedi una mica més clar. Si el Govern considera que ha de fer urgentment una depuradora, és el mateix exemple que el del Sr. Vicenç Mateu, que no està pressupostada en el departament de Medi Ambient i que en aquest moment aquest departament no té cap partida pressupostària disponible per fer una reserva de crèdit. Hi ha tres opcions:

1. Presentar un Projecte de Llei de crèdit extraordinari al Consell General, que en cas de ser aprovat tarda una mitjana d'entre 4 i 5 mesos des del moment en que el Govern envia el Projecte a Sindicatura, fins que aquest es publica en el BOPA, en aquest cas la urgència no queda resolta, ja que no es permet fer una actuació ràpida

2. Esperar a incloure aquesta despesa en el pressupost de l'exercici següent, en aquest cas la urgència tampoc queda resolta, ja que no es permet una actuació ràpida.

3. Demanar a un altre Ministeri que tingui disponibilitat pressupostària que porti a terme la construcció de la depuradora en qüestió, que en conseqüència deixi de fer alguna de les activitats

que tenia pressupostades, i que sigui aquest mateix Ministeri que prengui la iniciativa de fer aquesta depuradora, efectuant una reserva de crèdit d'alguna altra partida del seu Ministeri.

Fins ara s'ha utilitzat normalment la tercera opció, encara que ens molts casos no s'han preocupat d'aprovar un avenç de fons, sinó que han imputat malament la despesa, és a dir que en aquest exemple s'hauria construït la depuradora, però a nivell de liquidació pressupostària aquesta no hi constaria, i en canvi es podria trobar que s'ha liquidat en una altra partida que no anava destinada a realitzar-la. Així trobem, per exemple, que l'any 1991 s'imputen despeses en el projecte que correspon al nou centre de detenció, i que els anys següents, 92 i 93, s'imputa despesa en el nou escorxador, quan el nou centre de detenció es va llogar i adaptar l'any 1995, i el nou escorxador encara no s'ha començat.

Esmenes 6 de l'AND, 2, 3, 4 i 6 de Nova Democràcia en relació a l'adquisició del Centre Hospitalari. Doncs, fan referència, com he dit, a l'adquisició de les immobilitzacions, del Centre Hospitalari de Nostra Senyora de Meritxell. Decisió que es va considerar més adient, que es va prendre i es va considerar més adient presentar-ho dins la Llei del pressupost, per agilitar tots els tràmits referents a la seva adquisició.

S'ha de fer avinent que aquest no és el primer cop, però, que la Llei de pressupost conté modificacions de la Llei general de les finances públiques. Ja es va modificar anteriorment per elevar del 2 al 5 per 100 el límit quantitatiu dels avenços de fons. Però tampoc és el moment d'entrar en aquest tipus de discussions, i tan sols apuntar que la Llei de pressupost pot incloure normes que siguin innovadores o modificadores de l'ordenament vigent.

En el règim de concessió de transferències, que és l'esmena número 9 de l'AND. Aquest article s'inclou per primer cop en la Llei de pressupost, per millorar el control i la transparència de la despesa pública en relació a les transferències i subvencions. Pensem que era necessari mantenir l'expressió "sempre que sigui possible", perquè en el cas en que només existeixi un organisme que pugui portar a terme una activitat, que el Govern pugui o hagi de subvencionar, ja no és possible la concurrència. Per exemple, les subvencions a les escoles espanyoles i franceses per la compra de determinat material.

Nova Democràcia presenta l'esmena número 5 al mateix article, sobretot per les subvencions d'Afers Socials. L'article 49.1 del Reglament del Consell General ja especifica que les Comissions, a través del Síndic General, poden demanar al Govern la

informació i documentació que considerin necessària per a la realització de llur tasca, que els haurà de ser facilitada. De totes maneres, recordar-li que en aquesta Llei de pressupost ni les subvencions agrícoles, ni altra mena de subvencions, solament les beques escolars estaven publicades al BOPA. O sigui, que ja és un pas bastant important el que es fa.

Explicades totes les reserves d'esmenes, crec que ja s'ha tecnificat perquè entra bastant en el detall tècnic, doncs, amb aquesta intervenció, amb les explicacions que s'han donat, i voldria remarcar que més enllà de tot això, el que és més important és que, avui, finalment s'aprova i sortosament també per tots, s'aprova un pressupost, s'aproven unes línies polítiques xifrades en el pressupost, assumint la responsabilitat que pertoca a les diferents institucions, doncs, al Govern de presentar el Projecte de pressupost i al Consell General, amb tots els Partits polítics representats, esmenar-lo per part d'uns i aprovar-lo per part dels altres.

Després de les intervencions fetes amb la defensa de les reserves d'esmenes, el que sí que vull constatar és que el que és la tècnica pressupostària no s'acaba d'entendre, doncs, per a mi, en aquest cas dels Grups de l'oposició. No crec que entrar aquí en un debat tècnic, que més que res és tècnic, no ens portaria a res sinó que acabaria d'embolicar-ho tot, i per tant demanaré la compareixença a la Comissió Legislativa i ho explicaré bastant bé.

Quant al que ha dit el Sr. Dallerès, que ha constatat que al principi de la seva intervenció, que no hi havia esmenes en les xifres, sinó que solament en l'articulat, doncs, bé, és agradable que estiguin aprovant les línies polítiques que el Govern ha presentat, les línies polítiques xifrades, i per tant la nostra política, perquè en la seva esmena a la totalitat al pressupost van dir que vostès no aprovaven el pressupost perquè el Govern no presentava línies polítiques. Ara acaba de dir que no han presentat esmenes en les xifres però que amb l'articulat que presentava en la Llei de pressupost no calia, perquè ho podien fer tot. Per tant, s'està dient, aprovem la línia política de Govern.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies. Alguna altra intervenció? Sr. Jaume Bartumeu pel Grup Mixt.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo observo que aquí, els ciutadans andorrans, es poden adonar que a Andorra tenim un veritable

problema. Resulta que a Andorra hi ha democràcia, hi ha eleccions, hi ha una Llei electoral que molts dels que són avui aquí, no haurien votat, i que permet la representació de les diferents sensibilitats del poble andorrà. Com que tenim aquest gran inconvenient, és clar, el pressupost va endarrerir, s'han de presentar lleis extraordinàries perquè, és clar, hi ha hagut eleccions i escolti, és un problema això. Bé, els ciutadans ja ho veuran.

El president de la Comissió Legislativa, avui ha estat més moderat que en manifestacions públiques anteriors, a les quals em refereixo, no perquè vulgui donar més crèdit a les intervencions públiques a la premsa que les que es fan aquí al Consell General, però com que abans des del seu mateix Grup Lliberal, també s'ha fet referència donant carta de naturalesa a intervencions que s'havien fet a la premsa, crec que també se'm permetrà aquesta llicència.

Doncs, bé, el senyor president de la Comissió de Finances va dir que IDN i Nova Democràcia el que teníem era una clara voluntat d'obstrucció. És a dir, fer esperar dos dies a la Comissió per discutir les nostres esmenes era una voluntat d'obstrucció de l'oposició que ho volia endarrerir tot. Avui també, el Sr. Modest Baró ens ha dit, si fa o no fa, el mateix, que després, el Sr. Cap de Govern, molt hàbilment, com sempre, l'ha recollit; és clar, és que vostès aquí fan esmenes a la totalitat, ho retarden tot, perjudiquen l'economia productiva. D'això ja en parlarem després quan parlem de la Unió Europea. Però en tot cas, jo crec que aquí hi ha un problema que ens serà difícil d'entendre'ns durant aquests tres anys i mig que ens queden de legislatura. Jo pensava que amb la majoria confortable n'hi hauria prou, però no, ara sembla per reiterats tics que van sortint, que aquests 16+2 a molts de vostès els agradaria que fos un 26+2, però és clar, ja ho he dit, això és un problema, és la democràcia i ens haurem d'aguantar tots. En tot cas, la Sra. Ministra ens ha volgut aquí, donar uns exemples perquè quedés més clar. Jo amb tots els respectes i admetent, com abans deia el company Vicenç Alay, que nosaltres venim aquí a aprendre i que els escoltem molt atentament i que cada dia n'anirem aprenent més, l'exemple que vostè ha donat no ens ha acabat d'aclarir gran cosa. Jo crec que el que ens ha aclarit és una cosa, almenys a mi, i li diré el que a mi m'ha aclarit el seu exemple sobre els avenços de fons: el que està claríssim és que 16+1, perquè falta un dels dos, doncs 16+1, els hi votaran, d'aquí a una estona, una Llei del pressupost i uns articles de la Llei del pressupost que permetran al Govern fer el que li sembli, malgrat el que diu la Constitució, malgrat el que digui la Llei de finances en moure els crèdits

d'un lloc a l'altre, i per tant, que el poder del control pressupostari del Consell General queda minvat a partir d'avui. I això és la democràcia i nosaltres tenim el dret de dir-ho, i vostès tenen el dret de fer passar l'anivelladora allí on creguin que l'han de fer passar, i no passa res.

La qüestió de les beques és una precisió, si l'he entès bé, vostè ha dit que les beques escolars no es publicaven fins ara...

(Se senten veus)

... molt bé, d'acord, és que li volia rectificar.

La qüestió de tècnica pressupostària, i amb això acabo, bé, estem disposats a aprendre, amb tots els respectes, perquè dubto que ens pugui aportar cap convenciment tècnic pressupostari nou que ens faci canviar d'opinió, probablement vostè, ja que en sap més que nosaltres, si no vol fer el debat avui aquí, doncs, el dia que vulgui, que ens toqui i que ens deixin parlar, doncs ja en discutirem. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Bé, molt breument. Només agrair-li a la Sra. Ministra la seva voluntat didàctica, la seva intenció didàctica, si no hem aprovat al juny esperem aprovar al setembre, i en tot cas amb depuradores o sense, només dir-li que no ens ha convençut.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, el Sr. Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, únicament unes precisions sobre la intervenció didàctica de la Sra. Ministra. Respecte a les dos primeres esmenes, efectivament, són dos articles descriptius, però, també estarà d'acord amb mi, que l'article 3 de la Llei del pressupost modifica l'article 18 de la Llei de finances públiques i, concretament, l'apartat b. Res més, i jo no em posaré a dir si és o no constitucional, com ha fet el president del Grup Parlamentari Lliberal; no sóc jo que ho ha de dir, jo constato un fet. Res més.

L'article 4 de la Llei del pressupost modifica l'article 15.2 de la Llei de finances públiques. És un altre fet, ho constato i ja està.

L'article 7 modifica l'article 28.3. És avenços de fons i, en aquest cas, és molt clar, la Llei diu que és a dins

d'un mateix ministeri. Hi havia una facilitat, si realment es volia modificar això, d'acompanyar la Llei del pressupost amb una modificació de la Llei de les finances públiques, hi havia majoria suficient per modificar la Llei i ens tocava callar. Però avui la realitat és aquesta, que ho vulgui explicar de la manera que ho vulgui explicar, l'article 7 modifica l'article 28.3 de la Llei de finances públiques, i l'article 16 modifica l'article 29. Això, agradi o no agradi, és així i no he dit res més que no sigui això, i les esmenes només són per a això. Llavors, intentar fer el tomb per fer creure... No. Tenen majoria absoluta si volen per poder modificar la Llei de les finances públiques. És tant senzill com això, però avui per avui, la Llei és aquesta. Que em diu que en altres anys, en altres pressupostos s'havia modificat! Efectivament. Que l'Agrupament Nacional Democràtic no va presentar esmenes! No va presentar esmenes, l'any 96 no en tenia cap obligació, les presenta aquest any...

(se senten veus)

... i què? La Llei és la que és i ens agradés més o ens agradés menys, la vam votar, com la van votar els lliberals, com la van votar IDN, el Grup Mixt o Canillo-Massana, es va votar per unanimitat, i avui el text és el que és, si no ho va ser per unanimitat, va ser per àmplia majoria.

Respecte de l'última intervenció, em sembla que no m'ha entès, jo he fet una prèvia dient, (o no m'ha volgut entendre, ja hi estem acostumats) jo he fet una prèvia constatant que no n'hi havia aquesta vegada, no es podia discutir els conceptes pressupostaris senzillament perquè no val la pena. De què serveix al Consell, votar un concepte que després el Govern pot modificar? I és aquí que tenim els nostres dubtes quant a la interpretació que s'està fent de l'article 61 de la Constitució. Res més, els dubtes podem tenir-los, podem no tenir-los. No he anat més lluny.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies Sr. Dallerès. Pel Grup Lliberal? Sr. Cap de Govern? Sra. Ministra, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Susagna Arasanç:

Solament fer dos comentaris, un al Sr. Bartumeu i, doncs, de retruc al Sr. Alay. Jo crec que aquí no s'està per aprendre sinó per legislar, sobretot, doncs vostès.

I l'altre per totes les referències puntuals que ha fet, que si l'article de la Llei de pressupost modifica la Llei de finances públiques. Crec que aquí no és el lloc, doncs, també per produir un debat que s'ha de

portar en el si de la Comissió Legislativa. Gràcies, Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? Bé si no hi ha cap més intervenció passarem directament a la votació. Abans però, voldria demanar una precisió al Sr. Vicenç Mateu perquè heu dit al vostre exposat que volíeu retirar dos esmenes.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Sí Sr. Síndic. Jo retiraria, si la Cambra m'ho permet, les esmenes número 2 i número 4, i mantindria les esmenes 1 i 3.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna objecció? Doncs, es retiren les esmenes presentades pel Sr. Vicenç Mateu número 2 i número 4.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

A la vegada, Sr. Síndic, demanaria si es pogués votar separatament en dos blocs tant les esmenes de Nova Democràcia com les de l'Agrupament Nacional Democràtic. Pel que fa concretament a les esmenes de Nova Democràcia, doncs jo demanaria, si pogués ser, de votar conjuntament l'esmena número 1, número 2 i número 5, i també conjuntament la número 3, la número 4 i la número 6 de Nova Democràcia. I pel que fa a les esmenes de l'Agrupament Nacional Democràtic votar conjuntament les esmenes 1 i 2, i també conjuntament però de forma separada, és a dir, en un altre bloc, les esmenes 7, 10 i 16 tal com figuren en la reserva d'esmena del Butlletí del Consell General.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si no hi ha cap objecció per part dels altres Grups?

Doncs acceptem aquesta agrupació, l'únic és que en el cas de l'article 7.3, hi ha tres esmenes, una de supressió i dos de modificació, llavors en aquest cas votariem inicialment la de supressió i, acte seguit, les dos de modificació per ordre d'entrada al registre.

Bé, doncs, dit això, passarem a la votació. Us recordo simplement que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena, i en conseqüència aprovació del l'article segons ha sortit de la Comissió.

Llavors, a la primera votació agrupariem l'esmena número 1 de l'informe del ponent, referent a l'article

3 presentada pel Sr. Josep Dallerès, i l'esmena número 2 de l'informe del ponent sobre l'article 4.2 presentada, també, pel Sr. Josep Dallerès.

Sr. Secretari si us plau.

El Sr. Secretari General:

M.I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M.I. Sr. Josep Areny Fité : No

M.I. Sr. Modest Baró Moles : No

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M.I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M.I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M.I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M.I. Sr. Pere Cervós Cardona : No

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M.I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M.I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M.I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

M.I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M.I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M.I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M.I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M.I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M.I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M.I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M.I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M.I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M.I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Secretari, vulgueu procedir al recompte si us plau.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

17 no i 8 sí i 2 abstencions.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, s'aprova l'article segons ha sortit de la Comissió, els dos articles, l'article 3 i l'article 4.2.

Passem a la segona votació, és la reserva d'esmena número 1 sobre l'article 5.6 presentada pel Sr. Vicenç Mateu; després l'esmena segona número 11 de l'informe de la ponència de l'article 16 presentada pel Sr. Jaume Bartumeu i Sra. M. Rosa Ferrer; l'article, també 16, esmena número 10 de l'informe del ponent presentada pel Sr. Josep Dallerès Codina; després l'esmena número 16 de l'informe del ponent respecte a l'article 21.2 presentada pel Sr. Josep Dallerès i la reserva d'esmena cinquena número 17 de l'informe de la ponència sobre l'article 21.4 presentada pel Sr. Jaume Bartumeu i la Sra. M. Rosa Ferrer.

Procedim a la votació.

El Sr. Secretari General:

M.I. Sr. Josep Areny Fité : No

M.I. Sr. Modest Baró Moles : No

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M.I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M.I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M.I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M.I. Sr. Pere Cervós Cardona : No

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M.I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M.I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M.I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M.I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M.I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M.I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M.I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M.I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M.I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M.I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M.I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M.I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M.I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M.I. Sr. Francesc Areny Casal : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Secretari, vulgueu procedir al recompte si us plau.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

17 no, 10 sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, s'aproven els articles 5.6, 16, 21.2 i 21.4 segons han sortit de la Comissió.

Passem a la tercera votació. Esmena tercera número 12 de l'informe de la ponència respecte a l'article 17 presentada pel Sr. Jaume Bartumeu i Sra. M. Rosa Ferrer; la reserva quarta número 13 de l'informe de la ponència sobre l'article 18 presentada, també pel Sr. Jaume Bartumeu i Sra. M. Rosa Ferrer i la reserva sisena número 22 de l'informe de la ponència presentada pel Sr. Jaume Bartumeu i M. Rosa Ferrer. Procedim a la votació.

El Sr. Secretari General:

M.I. Sr. Modest Baró Moles : No

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M.I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M.I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M.I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M.I. Sr. Pere Cervós Cardona : No

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M.I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M.I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M.I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

M.I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M.I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M.I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M.I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M.I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M.I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M.I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M.I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M.I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M.I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M.I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M.I. Sr. Josep Areny Fité : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Secretari, si us plau.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

17 no, 8 sí i 2 abstencions.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, a la vista dels resultats s'aproven els articles 17, 18 i el número 22 de l'informe de la ponència segons han sortit de la Comissió.

Passarem a la quarta votació, esmena número 7 de l'informe del ponent presentada pel Sr. Josep Dallerès respecte a l'article 7.3. Procedim a la votació.

El Sr. Secretari General:

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M.I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M.I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M.I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M.I. Sr. Pere Cervós Cardona : No

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M.I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M.I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M.I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M.I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M.I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M.I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M.I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M.I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M.I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M.I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M.I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M.I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M.I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M.I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M.I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M.I. Sr. Modest Baró Moles : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Secretari, si us plau.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

17 no i 10 sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, no s'accepta l'esmena.

Passarem a la votació de la reserva d'esmena primera número 8 de l'informe de la ponència de l'article 7.3 presentada pel Sr. Jaume Bartumeu i la Sra M. Rosa Ferrer. Procedim a la votació.

El Sr. Secretari General:

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M.I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal : No
 M.I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí
 M.I. Sr. Pere Cervós Cardona : No
 M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M.I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No
 M.I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No
 M.I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí
 M.I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
 M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M.I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No
 M.I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M.I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
 M.I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M.I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
 M.I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
 M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M.I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M.I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No
 M.I. Sr. Guillem Areny Argelich : No
 M.I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M.I. Sr. Josep Areny Fité : No

M.I. Sr. Modest Baró Moles : No
 M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Secretari, si us plau.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

17 no, 10 sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vistos els resultats tampoc s'accepta l'esmena.

Passem a l'última votació referent a la reserva d'esmena número 3 sobre l'article 7.3 presentada pel Sr. Vicenç Mateu. Procedim a la votació, si us plau.

El Sr. Secretari General:

M.I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal : No
 M.I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí
 M.I. Sr. Pere Cervós Cardona : No
 M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M.I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No
 M.I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No
 M.I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí
 M.I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
 M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M.I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No
 M.I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M.I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
 M.I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M.I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
 M.I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
 M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M.I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M.I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No
 M.I. Sr. Guillem Areny Argelich : No
 M.I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M.I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M.I. Sr. Modest Baró Moles : No
 M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí
 M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Secretari, si us plau.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

17 no, 10 sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé, doncs, a la vista dels resultats s'aprova l'article 7.3 segons ha sortit de la Comissió.

Votats tots els articles proposo l'aprovació per assentiment dels annexos, de l'exposició de motius i del títol de la Llei. Alguna objecció? Si no hi ha cap objecció, queda aprovat.

Declaro, doncs, aprovats els pressupostos generals de l'Estat, Consell General, Govern i entitats parapúbliques per a l'exercici 1997.

Passarem tot seguit al quart i últim punt de l'ordre del dia.

4- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel Conseller General, Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 13 de juny de 1997.

Publicada per edicte de 25 de juny de 1197, Butlletí Oficial del Consell General núm. 10/97.

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula per exposar la pregunta.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Gràcies Sr. Síndic.

Bé, aquesta pregunta va ser formulada en el seu moment el dia 13 de juny, després que el dia anterior, en una Comissió Legislativa de Finances, el company conseller de l'oposició, Jordi Torres de l'Agrupament Nacional Democràtic, hagués manifestat una preocupació, que compartíem, pel que feia a l'evolució de la política, que semblava que estava mantenint el Govern sense informar-ne al Consell General o almenys, als Grups de l'oposició, en relació a la Unió Europea. El ministre va comparèixer el dia 20 de juny en una compareixença sol·licitada, curiosament, el mateix dia que l'oposició va manifestar la nostra preocupació en aquesta qüestió, però tampoc hem de discutir d'agendes ni de calendaris. Lamentaré que avui no sigui el ministre aquí, tot i que part del que probablement ens hagués dit, ja ho va dir en la reunió pública que es va mantenir en aquesta mateixa casa el dia 20 de juny.

En tot cas, la pregunta molt resumidament, per no llegir-la ara, tothom n'ha pogut disposar, es basava en la preocupació que es derivava de determinats senyals apareguts a la premsa, en els quals, d'un costat, l'ambaixadora que vostès han nomenat a Brussel·les, doncs, deia determinades coses quant a les obligacions o a les contrapartides que la Unió Europea demanarà a Andorra per poder ampliar i consolidar l'actual Acord comercial.

Per altra banda, posàvem de manifest en la pregunta, recordant el debat d'investidura del Sr. Cap de Govern, que el Sr. Cap de Govern havia dit que s'havia de fer entendre a Brussel·les que no ens podia fer passar per un sedàs, i que nosaltres, des del realisme pensàvem, li havíem dit, que ens costaria que no ens fessin passar pel sedàs.

Bé, en tot cas hi va haver aquestes manifestacions preocupants, al nostre entendre, de la seva ambaixadora. El ministre d'Exteriors no les va desmentir ni el Govern tampoc, ni el portaveu del Govern. La mateixa setmana que vam posar la pregunta, el ministre va ser cridat, entenem nosaltres a Brussel·les. La reunió no va anar tot el bé que havia d'anar. Abans, el Sr. Modest Baró ha acusat l'oposició, o almenys, Nova Democràcia d'entorpir i de perjudicar l'economia en presentar esmenes a la totalitat, com la de la quota d'immigració. A nosaltres, ho dic avui aquí, li vam dir l'altre dia al ministre, ens preocupen que actuacions com aquestes, fetes a Brussel·les no siguin compartides o no puguin ser compartides per falta d'informació, i per tant, la pregunta a què, repeteixo, el Sr. Albert Pintat només va contestar en part en la seva compareixença, és fins a on pensava el Govern informar el Consell General o els Grups de l'oposició de quina era l'actual situació de les relacions amb la Unió Europea. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies Sr. Bartumeu. Sr. Cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, contestaré en absència del Sr. Ministre i ho faré precisament per aquesta absència per dir que jo voldria fer una juguesca amb el Sr. Bartumeu, per veure si em pot demostrar ell que els ministres de Relacions Exteriors, anteriors al del nostre Govern, han comparegut més vegades que els nostres, el Sr. Manel Mas, durant la legislatura en què vaig tenir l'honor de ser cap de Govern, va comparèixer molt més freqüentment amb proporció al temps, fins i tot que els anterior, i el Sr. Pintat va demanar una

compareixença al cap de ben poc temps de ser ministre, i així es va fer. És veritat que com hem comentat abans, la seva pregunta queda, d'alguna manera, encavallada pel fet que va comparèixer el ministre. Si no va donar totes les explicacions que vostè diu ara que només va contestar parcialment, vostè sap que es va fer la compareixença, una part d'ella pública, i després hi va haver unes explicacions de caire privat, com s'ha de fer en determinats casos d'interès de l'Estat, això és així.

El que també voldria remarcar només és una cosa, la pregunta es contesta per ella sola i vostè ho sap: el Govern continuarà donant tota la informació que consideri que ha de donar en aquesta Cambra i, cada vegada que s'hagi de comparèixer els ministres ho faran i ho faran en el sentit de política d'Estat, sobretot en relacions exteriors, com hem fet sempre en aquesta Cambra, tant ara com abans. I això no pot ser d'altra manera, i em fa l'efecte que hi estem d'acord tots. Ara, el que sí també he de dir és que voldria remarcar que tampoc ens podem guiar, sempre, pel que es pot llegir a la premsa, i això s'ha de dir amb tota la salvetat. Si el Govern hagués d'estar sempre analitzant, no solament els articles, sinó sobretot els titulars de segons quina premsa, no fariem altra cosa que estar desmentint contínuament. A vegades ho fem perquè considerem que val la pena, i a vegades, francament, valdria la pena transcriure literalment totes les intervencions del portaveu del Govern, del ministres, dels ambaixadors perquè els Consellers en tinguessin coneixement, tal com es pot fer amb el Butlletí del Consell General, en el qual surten, literalment, totes les nostres paraules. Això ho dic perquè hi ha aquesta tendència clara molt lògica. En tota la premsa del món, una cosa, són moltes vegades els titulars i fins i tot el contingut dels articles. Llavors, si hem de contestar els titulars dels diaris a vegades ens hi perdrem, i no és així com s'ha de fer la política. Quant a la informació, jo li repeteixo, crec que la informació que el ministre va donar va ser suficient i la continuarem donant a mesura que es vagi produint sense tenir en compte suposicions exteriors o pressions d'exterior que vinguin de segons què. Nosaltres mai hem dit, jo sí que vaig dir en el discurs d'investidura que havíem de fer entendre a Brussel·les que no podíem passar pel mateix sedàs que els grans. Però això no vol dir que vulguem defensar, inconsideradament, uns suposats privilegis; el que sempre defensarem és el manteniment d'una prosperitat andorrana, com tots els que som aquí crec que volen fer. A partir d'aquí, en fi, no sé, jo crec que val la pena fer una referència al que s'ha parlat aquí de democràcia: la democràcia és com és, i nosaltres som els primers a defensar-la, evidentment, el resultat està aquí, el resultat el

tenim aquí, nosaltres som els primers contents que la democràcia funcioni tan bé en aquest país, i seguirà sent així. Li garanteixo i vostè sap que la meua manera de pensar no és altra que la de vostè, en aquest tema.

Suposo que les explicacions són suficients, però és clar, quan vingui el Sr. Ministre, que tindrà més informació sobre aquests temes, avui mateix també està fora d'Andorra per feina, podrà donar més explicacions, també cada vegada que facin falta. Ell mateix serà el que demanarà la compareixença quan sigui necessari.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies Sr. Cap de Govern. Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Gràcies Sr. Síndic.

Dos aspectes Sr. Cap de Govern. Primer, començo pel darrer, la premsa. Miri jo no he dit o no pretenia dir, i en tot cas per això li contesto, que hagi de matisar o de contestar el que diu la premsa. Jo el que volia dir, i en tot cas el que vam dir a la Comissió d'Exteriors, i no vaig pas ser sol, és que la premsa és lliure, sortosament i per molts anys, de dir el que cregui que ha de dir i el que vulgui, i el Govern és lliure, només faltaria, de fer rodes de premsa i d'informar i de fer les declaracions que cregui que ha de fer. Però estem parlant d'una qüestió que sempre, fins a la data, s'ha hagut de considerar política d'Estat. El que vaig dir, i penso, els altres dos partits de l'oposició també ho van dir, és que el que no pot ser és que ens haguem d'assabentar de determinades coses per la premsa. És a dir, a nosaltres ens és igual que vostè desmenteixi o no desmenteixi, però el ministre ens hauria de tenir informats, salvat el cas que es consideri, com és normal també, que el resultat electoral permet que la política exterior, doncs, es desenvolupi d'una altra manera. No hi tindrem res a dir, però vostè hi ha fet referència, i és important que a l'acta del Consell General quedi clar. El Sr. Ministre va fer l'altre dia dos compareixences, una la normal, pública, a la qual hi van poder assistir la premsa i els ciutadans que van considerar adient, i després, una segona a porta tancada.

Avui vostè ha dit que, evidentment, hi ha temes d'Estat i que no els hem de desvelar. Fins aquí el seguiré i, per tant, jo avui em guardaré molt d'exposar el que el ministre del seu Govern va voler exposar a porta tancada. Però, el que sí que vull dir perquè els ciutadans ho sàpiguen és que el que se'ns

va dir a porta tancada no té res a veure, o molt poca cosa a veure, amb el què es va dir a porta oberta. Que vol dir que hi ha d'haver una preocupació per aquest tema, i vull dir aquí públicament, com també vaig dir a la Comissió, que nosaltres ho vam dir en el seu debat d'investidura i ho tornem a dir avui a dir aquí, estem disposats a participar en una política d'Estat en aquest tema, però, és clar, participar diu el que vol dir. Si resulta que nosaltres hem de ser, també en aquest tema, escolans d'amén, com que tampoc som necessaris, abans ja ho hem explicat en altres intervencions, no passarà res, però nosaltres recuperarem la nostra llibertat i parlarem públicament de qüestions que fins ara vostès han volgut mantenir a porta tancada. Només és això el que li volia dir i, per tant, al Sr. Ministre ja se li va dir en reunió, ens han donat de temps fins al setembre, fins quan ell cregui convenient, si hi ha una proposta de política exterior en defensa de l'economia andorrana, que a tots ens preocupa, Sr. Modest Baró, per poder arribar a articular un plantejament d'Estat davant de la Unió Europea, doncs, nosaltres serem uns de més a ser-hi, si no hi és, doncs, nosaltres recuperarem la nostra llibertat. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, vol tornar a intervenir?
Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies. Molt breument, per dir que malgrat que vostè en sap molt de trobar paraules una mica adients, a vegades, o en tot cas que xoquen, com això "d'escolans d'amén" que repeteix moltes vegades aquí, la nostra voluntat no és de cap manera que la Cambra estigui formada per una majoria confortable, com vostè també repeteix, i per uns escolans d'amén.

No és així, de cap manera i vostè ho sap, i ho demostrarem que no és així. La nostra intenció és que en política exterior es continuï el consens que sempre han tingut en aquesta Cambra, durant molts anys, constatant que la nostra política, evidentment, ha tingut el suport dels electors, d'una manera àmplia i majoritària, com aquí està clar, i constatant també que el ministre ha fet el necessari per portar aquesta informació. La responsabilitat de cada Grup serà al moment que vulgui, qualsevol dels Grups que no es consideri prou partícip de les decisions del Parlament i del Govern, de fer el que vulgui, en ús de la seva més estricta responsabilitat, i això és la democràcia, i així serà mentre nosaltres estiguem al Govern, segur.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies. Algú vol formular una repregunta sobre aquesta qüestió? Sr. Jordi Torres, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Cap de Govern, jo estic molt content que hagin existit governs abans del seu, perquè si no haguessin existit li haurien tret part de les seves intervencions; cada vegada que parla d'una intervenció ha de parlar del Govern anterior. Ho trobo molt encertat, però vostè en aquell estava a la oposició també, i tenia les intervencions que podia fer, a la seva manera. Llavors, ja fa dos vegades avui, a dins de les seves intervencions que ha anomenat aquest tema, i li voldria recordar.

Per altra part, també li voldria dir, pel que fa referència, en concret, a la pregunta, que se li ha posat per part de Nova Democràcia, que nosaltres també participarem o som partidaris de participar en la seva política exterior, però si no en som coneixedors no hi podem participar. Doncs, el que demanem simplement, és estar informats, només això. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, vol contestar?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Si em permet, Sr. Torres, li confirmo el que he dit al Sr. Bartumeu, res més. La informació la tindran tot el que es pugui donar, i per fer-los partícips de la política exterior. I aquí, tota aquesta perífrasi que estem fem amb aquesta pregunta, resulta que estem parlant d'un tema que ningú cita, que és el tema del tabac, és així no? No estem parlant ara de gran política exterior, sinó només d'un tema bastant puntual, en general, de tot el que es parla aquí. Llavors, és clar, en podem parlar molt d'això, i aquí sí que, sens dubte, quan haguem de parlar-ne, en aquest tema i en d'altres de política exterior molt més importants que aquests, haurem de parlar també de la política actual, de l'anterior i de l'anterior Govern, i d'anteriors governs. Hi haurà molt a parlar, i no podrem evitar de dir-ho, però de cara al futur, de cara a veure quina serà la política que ens interessa per a Andorra tal com està la situació, a tot Europa, en tots aquests temes. Per tant, el debat es farà en el moment adequat, segur, i prèviament anirà precedit de tota la informació en Comissió Legislativa i a través de documentació que es pugui trametre des del Ministeri. Gràcies

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, Sr. Forné, vostè potser està parlant només del tabac i ara l'ha volgut citar. Jo no parlava del tabac. El tabac és un problema que està sempre en el subconscient lliberal perquè vostès, sembla, i això és el que ens preocupa, que han centrat la seva política a Brussel·les en la qüestió del tabac. I Andorra, sortosament per a Andorra, el sector del tabac és un sector important però hi ha molts altres sectors, i el que nosaltres no acceptarem és que vostès condicionin les relacions amb Brussel·les al tabac. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern? Cap altra repregunta...?

Per tant, doncs, s'aixeca la sessió.

(Són les 12.40h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234